

Fiskets Gang

11 UKE 22
1984

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

70. ÅRGANG

Nr. 11 – Uke 22 – 1984

Utgis hver 14. dag

ISSN 0015 - 3133

Ansv. redaktør:

Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:

Vidar Høviskeland
Kari Østervold Tøft
Øystein Økland

Ekspedisjon:

Dagmar Meling
Frøydis Madsen

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykt i offset

A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 125,00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 200,00 pr. år. Utland med fly kr. 250,00.

Fiskerifagstudenter kr. 75,00.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 2400 1/4 kr. 700

1/2 kr. 1300

Eller kr. 3,95 pr. spalte m.m.

Andre annonsealternativer
etter avtale

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG

MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE

ISSN 0015-3133

INNHold — CONTENTS

Forskerne tror på redusert rekebestand Norwegian scientists count that the shrimp population will be reduced in the next few years	295
Ny statssekretær Svein Munkejord takes over as Secretary of State in the Ministry of Fisheries	296
Prisen må fastsettes etter reelle forhandlinger The price must be set after real negotiations	297
Vestlandsoppsynet Supervision for Western Norway	299
Auka fiskeforbruk i Sjøforsvaret The Navy should have more fish on the menu	300
Selfangst i Arktis og øst for Canada Seal hunting in Arctic and east of Canada	303
Brosjyre for selfangsten A new Canadian brochure defending seal hunting	308
Fiskerinemnder og -styrer på kurs Information to the local and regional fisheries committees	309
Ringnotflåten på sildefiske – eit verkeleg lyspunkt i 1983 The purse seining fleet back in herring fisheries 1983	312
Statistikk Statistics	314

Redaksjonen avslutta 29. mai 1984

Forsidefoto: Karl Østervold Tøft

Forskerne tror på redusert rekebestand

Reka er blitt en stadig viktigere ressurs for norske fiskere, særlig i de nordligste deler av landet. Hoveddelen av fisket foregår i Barentshavet og i Svalbardsonen, men det drives også – om enn i mindre målestokk – langs hele kysten.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har utarbeidet noen framtidsvyer for rekebestanden som ikke er spesielt optimistiske.

«Landingene av reker fra ICES-områdene I og II har økt fra ca. 9 000 tonn i 1975 til nærmere 100 000 tonn i 1983 (Tabell 1). I samme periode har kvantumet fra Barentshavet økt fra 60 tonn til 62 600 tonn, i Svalbardsonen fra 5 400 tonn til nær 30 000 tonn og fra områdene Stad til Nordkapp fra 3 600 tonn til 6 000 tonn. I 1983 kom de norske landingene fra disse områdene opp i 65 000 tonn, mens USSR landet 25 600 tonn. Færøyene og EF kom i 1983 med i fisket i Svalbardsonen, og deres kvantum utgjorde henholdsvis 5 100 tonn og 1 400 tonn.

Fangst av reke pr. tråltime som antyder relative variasjoner i bestanden, finnes for det kommersielle fisket bare for perioden 1980–1983, en tid da

rekebestanden har vært stor. Tilsvarende data finnes imidlertid for forsøksfiske/undersøkelser bakover til 1970 (Tabell 2 og 3). Disse data indikerer at fangst pr. tråltime var lavere for de fleste lokaliteter i 1970-årene enn i 1980-årene. Det er mulig at en del av forskjellen vil kunne tilskrives en forbedring av redskapene og læring. Selv om disse effekter ikke kan kvantifiseres, må en kunne regne med at en vesentlig del av økningen i fangst pr. tråltime er blitt forårsaket av en økt bestand av reker. Flere forhold kan være årsaken til denne økningen. De rådende miljøforhold i havområdene i perioden 1978–1982, karakterisert ved en avkjøling av de østlige områder, kan ha virket gunstig for rekrutteringen til

bestanden i Svalbardsonen og områdene fra og med gråsonen og vestover. Den viktigste årsaken kan imidlertid ha vært redusert beiting på rekene som følge av sterk reduksjon i torsk- og hysebestandene i siste halvdel av 70-årene og i 1980-årene.

Torsk- og hysebestanden av 3 år og eldre fisk er for tiden meget lav, men de rikere årsklassene 1982 og 1983 vil i de nærmeste årene bygge opp igjen disse bestander. Dette vil måtte øke beitingen på rekkene betydelig. Samtidig er miljøforholdene blitt nær de normale, og en kan se bort fra den eventuelle gunstige virkning miljøforholdene kan ha hatt for rekrutteringen i siste periode.

Så sant det vil kunne trekkes slutninger om utviklingen i de nærmeste årene ut fra vårt kjennskap til forholdene i 70- og 80 årene, indikerer begge de nevnte forhold at rekebestanden vil kunne bli redusert i de nærmeste årene. Det er imidlertid ikke mulig å antyde hvilket nivå rekebestanden kan komme til å nærme seg. Tidligere forskningsdata for fangst pr. tråltime kan tyde på at reduksjonen vil kunne bli betydelig».

Tabell 1. Rekefisket i det nordøstlige Atlanterhav nord for 62°N fordelt på land og områder.

	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982 ⁴⁾	1983 ⁵⁾
Færøyane				189	390				5 100
EF									1 400
Norge	8 197	9 752	14 700	20 484	25 435	35 061	32 642	43 649	65 000
Sovjetunionen	880	548	5 926	18 270	10 474	11 219	9 886	15 552	25 600
Andre	2 ¹⁾	4 854 ²⁾				619 ³⁾		1 116	900
	9 079	10 300	25 480	38 943	36 299	46 899	43 180	63 841	98 000
Fordelt på områder									
Barentshavet	60	3 002	14 051	35 899	26 801	32 108	29 285	40 122	62 600
Svalbard	5 432	4 616	7 604	180	5 199	8 759	8 674	17 376	29 400
Norskehavet	3 587	2 682	3 825	2 864	4 299	6 032	5 221	6 343	6 000

¹⁾ Sverige, ²⁾ Spania i Barentshavet, ³⁾ Spania i Svalbardsonen, ⁴⁾ Foreløpige, ⁵⁾ Beregnet fangst.

Kilde: Bull.Stat.

J-meldingane attende

På grunn av ein feil i vårt system, har Fiskets Gang no i lengre tid vore utan J-meldingar. Vi beklagar dette, men kan no koma med den gledelege meldinga at vi er sterkt attende. Frå og med dette

nummeret kjem alle J-meldingar på trykk i FG snarast råd etter utgjevinga.

Dei førstkomande nummera vil verta «spekka» med J-meldingar for at dei som samlar i system skal

få samlinga fullstendig. Vi reknar med å vere i rute att i løpet av dei fire-fem førstkomande blada.

Som sagt – vi ber om orsaking, men voner at alle no vert nøgde!

GOD SOMMAR!!!

red.

Ny statssekretær

Svein Munkejord overtar om kort tid som statssekretær i Fiskeridepartementet etter Leiv Grønnevet. Grønnevet skal tilbake til Fiskebåtredernes Forbund i Ålesund.

Svein Munkejord har sin bakgrunn i rettleidingstjenesten. Han startet hos Fiskerisjefen i Rogaland hvor han var konsulent til høsten 1981. Da ble han kalt til Oslo for å være Fiskeriminister Thor Listau sin personlige sekretær. Her var han til sommeren 1983. Da dro han til Brussel for å virke som fiskeriattaché, en stilling som han etter eget utsagn har stortrives med.

Munkejord er can. oecon. og rogalanding med bosted på Karmøy. Han er gift, har fire barn og er 36 år gammel.

Han har også med tiden fått en del erfaring fra fagforeningsarbeid gjennom sitt virke i Rettleidingstjenestens Funksjonærforening.

Fiskeindustrien ønsker å påvirke

Fiskeindustriens Landsforening ønsker å påvirke den offentlige beslutningsprosessen. Både årsmøteprogrammet og den aktivitet som har preget Fiskeindustriens Landsforening den siste tiden tyder på et grundig forberedt framstøt overfor offentlige myndigheter og hovedorganisasjonene i næringa. Foreningen ønsker i større grad å delta i ressursforvaltningen og opptre som premissleverandør for de offentlige beslutningene.

I forbindelse med årsmøtet i Trondheim hadde foreningen derfor invitert Fiskeridepartementet, Fiskeridirektoratet, fiskerisjefene og Norges Fiskarlag til et kontaktmøte. På dagsorden sto blant annet reguleringsspørsmål og oppnevning av fiskeristyrer.

Største delen av tiden på møtet ble imidlertid brukt til å orientere om fylkes-

planarbeidet og drøfting av forutsetningene for å tildele oppdrettskonsesjoner til fiskeindustrien. Framtidige samarbeidsformer mellom Landsforeningen og offentlige myndigheter ble sjølsagt også drøftet.

Fiskeindustrien hadde invitert myndighetene og Norges Fiskarlag til møte i tilknytning til Landsforeningens årsmøte i Trondheim.

Karlskrona største fiskerihamn

Karlskrona er nå den største fiskerihamna på den svenske Austersjøkysten. Kommunen har i samarbeid med fiskerinæringa utarbeidd eit prosjekt, Fiskeriprojekt Østersjøen, for å utvikla fisket si rolle i næringslivet i Karlskrona i enda større grad enn før, heiter det i ein artikkel i Yrkesfiskaren, som er eit organ for Sveriges Fiskares Riksförbund.

Prosjektet tek opp alle sider innanfor fiskerinæringa frå båten til konsumenten, også forskning, utdanning og administrasjon. Det har vorte gjort mykje for å betra servicen på landsida. Dette har ført til at fleire fiskarar no går til Karlskrona med fangstane sine.

Satsinga på fiskerinæringa har også ført til planar om ein fiskerihøgskule og eit forskingssenter i Karlskrona.

årsmøte 1984:

Prisen må fastsettes etter reelle forhandlinger

Fiskeindustriens Landsforening holdt sitt landsmøte i Trondheim i begynnelsen av mai. Blant de tema som ble drøftet var fiskeripolitikken og de overordnede samfunns målsettinger.

I en uttalelse uttrykker årsmøtet tilfredshet med den brede enighet om fiskeindustriens sentrale samfunnsmessige betydning som kom til uttrykk under debatten om fiskeripolitikken i Stortinget. De ser på dette som en meget god mulighet til å utvikle et naturlig og aktivt samarbeid innen fiskerinæringen og mellom næringen og myndighetene.

Felles ansvar

Årsmøtet konstaterer også at det er politisk enighet om at fiskeindustrien må settes i stand til å drive lønnsomt og til å bære risiko for å sikre fiskemottak og trygge arbeidsplasser. Årsmøtet mener at Norges Fiskerilag og landsforeningen her har et felles ansvar for utviklingen i kyst-Norge.

Fiskeriminister Thor Listau sine uttalelser under møtet om at han vil ta opp forslag til tiltak som bør gjennomføres for å sikre fiskeindustrien bedre arbeidsbetingelser med industriens egne organer ble mottatt med tilfredshet.

Innsyn uakseptabelt

Også Råfiskloven stod på sakskartet og årsmøtet understreket behovet for å få til et mer markeds- og kvalitetsrettet pris- og omsettingssystem – og at prisfastsettelse må skje etter reelle forhandlinger mellom likeverdige parter. Salgslagenes adgang til bedriftsintern kontroll hos virksomheter som de skal forhandle med, ser årsmøtet på som uakseptabel.

At det er bred enighet i Stortinget om at prisen skal fastsettes etter reelle forhandlinger er registrert. Det samme er den brede støtten fiskeriministeren nå har i Stortinget til å gå gjennom ordningen med kjøpergodkjenning og salgslagenes innsynsrett og kontroll med fiskeribedriftene. Årsmøtet sa seg fornøyd med at fiskeriministeren nå vil foreta en nærmere vurdering av den måte Råfiskloven praktiseres på.

Opplæring og fagbrev

«Økning av totalutbyttet i fiskerinæringen vil i overskuelig fremtid avhenge

Under årsmøtet i Fiskeindustriens Landsforening ble det arrangert en minimesse i årsmøtelokalet.

Styre og råd i Fiskeindustriens Landsforening

Etter årsmøtet i Fiskeindustriens Landsforening har sentralstyre, landsstyre og bransjeråd følgende sammensetning:

Sentralstyre (personlig vararepresentanter i parentes):
Johan Hustad, Kjøllefjord, formann (Svein Johannessen, Breivikbotn)
Torbjørn Sandnes, Napp, nestformann (Inge Kristoffersen, Kråkberget)
Ole Klaudiussen, Vardø (Kåre Bolstad, Bergen)
Jørgen B. Jentoft, Ballstad (Evald Markussen, Harstad)
Olav Ellingsvåg, Langøyneset (Albert Stålskjær, Dyrvik)

Landsstyre:

Formann Johan Hustad, Kjøllefjord
Nestformann Thorbjørn Sandnes, Napp
Ole Klaudiussen, Vardø
Ivar Hågensen, Vadso
Svein Johannessen, Breivikbotn
Hallvard Johansen, Sommarøy
Jørgen B. Jentoft, Ballstad
Inge Kristoffersen, Kråkberget
Albert Stålberg, Dyrvik
Olav Ellingsvåg, Langøyneset
Leiv Birkeland, Oslo
Karl Sørensen, Støtt
Joakim Johansen, Sommarøy
Johnny Kaspersen, Tromsø
Kåre Bolstad, Bergen

Bransjeråd for frossen fisk og filet.

Joakim Johansen, formann, Sommarøy
Kjell Olav Larsen, nestformann, Båtsfjord
Torleif Strøm, Hestvika
Leiv Birkeland, Oslo
Helge Johnsen, Trondheim

Bransjeråd for konvensjonell produksjon

Thorbjørn Sandnes, formann, Napp
Olav Ellingsvåg, nestformann, Langøyneset
Per Broch Blomsø, Hestøysund
Johnny Kaspersen, Tromsø
Otto H. James Olsen, Bergen

Bransjeråd for reker, skalldyr, ferskfisk

Ole Klaudiussen, formann, Vardø
Bodil Richardsen, nestformann, Tromsø
Petter Ludv. Fladmark, Ålesund
Ragnvald Pettersen, Rørvik
Karl Sørensen, Støtt

av fiskeindustriens evne til omstilling, nyskaping og videreutvikling. Offentlig forsknings- og utviklingsinnsats må derfor rettes inn mot dette», sier årsmøtet i en uttalelse om utdanning, forskning og utvikling. Det er tatt initiativ til et prosjekt som kalles «opplæringstiltak innen fiskeindustrien» hvor hovedmålsettingen er å heve det generelle fagnivå innen fiskeindustrien slik at industrien står rustet til å møte framtidens utfordringer. Dessuten er det målet å innføre et fagbrev i fiskeindustrien.

Voksenopplæring er en viktig del av dette arbeidet, og for å få dette til skal det utdannes instruktører i bedriftene. Til dette er det satt igang et delprosjekt kalt «instruktørutdanning i fiskeindustrien». Problemet med dette prosjektet er imidlertid finansieringen og årsmøtet oppfordrer derfor regjeringen å gripe inn slik at finansieringen kan gå i orden.

Få forskningsresultata ut i praksis

Årsmøtet ber også om at forskningsoppgaver som næringa sjøl prioriterer må prege utviklings- og forskningsarbeidet. Dessuten blir det understreket at FTFI må få tilstrekkelige midler og at veiledningsinstitusjoner må trekkes sterkere inn i arbeidet med å få forsknings- og utviklingsresultatene ut i praktisk produksjon. Samtidig blir det uttrykt bekymring for at myndighetene ikke har tatt endelig stilling til Voldnesutvalgets innstilling. Dette svekker etter årsmøtets mening fiskeindustriens arbeid med å øke verdiskapningen og heve totalutbyttet i fiskerinæringen.

EFs holdning til fiske av sildeyngel sjokkerer Norge

— Dette er det klart verste tilbakeslaget vi hittil har hatt i fiskerisamarbeidet mellom EF og Norge.

Det sier ekspedisjonssjef Trond S. Paulsen i Fiskeridepartementet, etter bruddet i sildekvoteforhandlingene mellom de to partene. Paulsen er norsk forhandlingsleder i disse forhandlingene. Bruddet kom fordi EF hevdet at fjorårets fiske av 170.000 tonn sildeyngel utenom de avtalte kvotene ikke hører inn under kvoteavtalen med Norge.

Årsmøtet i Fiskeindustriens Landsforening mener at det haster med å få etablert et mønster for eksportregulering i framtida. Fiskeindustrien understreker at de vil bidra positivt til at det kan etableres hensiktsmessige eksportordninger. De mener slike ordninger kan fremme salget av norske fiskeprodukt og danne grunnlag for markedsrettet produktutvikling, produksjon og utvikling av tværfaglige miljøer på fiskeristedene.

Øremerk midler!

Fiskeindustrien må likestilles med annen norsk industri når det gjelder offentlige finansielle virkemidler, uttaler årsmøtet. De ser positivt på at offentlige tiltak for fiskeindustrien som strukturmidler, investeringstilskudd, lån og markedsføringsstilskudd skal ses i sammenheng. De understreker imidlertid at behovet for midler til omstilling, nyskaping og effektivisering vil øke i tida fremover. For å få kontinuitet i dette arbeidet mener årsmøtet at forsknings- og utviklingsmidler må øremerkes på budsjettet på like linje med tilskudd til annen industri.

Oppdrettskonsesjoner til fiskeindustrien?

Fiskeindustrien vil gjerne bli prioritert når det blir tildelt nye konsesjoner for fiskeoppdrett. Årsmøtet mener dette åpner nye muligheter for å trygge helårlig sysselsetting. De mener også at oppdrettsnæringa kan tjene på å benytte det tekniske og administrative apparat som allerede fins ved etablerte fiskeindustribedrifter.

— Det ble fra EFs side hevdet at denne avtalen bare gjaldt voksen sild, men selvsagt omfatter avtalen alle kategorier sild i Nordsjøen. Det er naturligvis ekstra viktig å beskytte sildeyngelen. Bestanden av Nordsjøild brøt sammen i slutten av 1960-årene, begynnelsen av 1970-årene nettopp som en følge av et masseyngelfiske. Da det ble klart i forhandlingene denne gangen at EF ikke ville fire på sitt standpunkt, fant vi på norsk side ingen grunn til å fortsette møtet, sier Paulsen.

Det er det internasjonale havforskningsrådet som har beregnet overfisket av ungsild til 170.000 tonn i fjor, på basis av fangststatistikker fra medlemslandene. Dersom denne silda hadde fått lov til å vokse opp, ville man

Prisfall på laks?

Fra London meldes det at det ventes prisnedgang på oppdrettslaks, blant annet på grunn av store tilførsler av villaks. En grossist har uttalt at den skotske laksen i den senere tid har vært dårlig sortert. Norsk laks har ikke hatt dette problemet, derimot har kvaliteten på norsk laks vært mye mer varierende enn den skotske.

USA vil eksportere saltfisk

En delegasjon av amerikanske fiskeprodusenter og fiskeeksportører reiser i disse dager til Brasil for å forsøke å selge amerikansk saltfisk! I Brasil er det en svært positiv holdning til et nærmere samarbeid mellom amerikanske og brasilianske firma, faktisk oppfordrer regjeringen til slikt samarbeid. Til gjengjeld for en eventuell import av amerikansk saltfisk, skal brasilianerne eksportere reker og hummerhaler til USA.

fått minst 60.000 tonn voksen sild å fangste på.

Norge har tidligere avlevert en meget sterk protest mot dette overfisket. Protesten er gitt i en formell note til EF, og saken er tatt opp parallelt i de mest berørte hovedstedene — blant dem København og London.

— Vi ser meget alvorlig på denne saken, fordi vi finner det vanskelig å ta EF alvorlig som forhandlingspart etter dette. Saken kan få alvorlige følger for alt fiskerisamarbeid med fellesskapet. Vi avventer nå et svar på den formelle noten, og vi vil purre på hvis vi synes det går for lang tid før svaret kommer. Under forhandlingene hevdet EF at det nå er så lite sild i norsk sone at de ikke er helt sikre på om de har noe ansvar for å drøfte sildereguleringene i Nordsjøen med oss i det hele tatt. Det er et helt uakseptabelt syn. Silda i Nordsjøen er en av de viktigste fellesbestandene vi har med EF. Så lenge bestanden generelt er på et så lavt nivå som nå, er det tradisjonelt lite sild i norsk sone. Likevel er det så mye at man kan få et økonomisk fiske i vår sone alene. Og så lenge det dreier seg om en fellesbestand, må begge parter selvsagt ha den samme plikt til å regulere fisket på en måte som bevarer ressursene, sier ekspedisjonssjef Trond S. Paulsen.

Vestlandsoppsynet – ein realitet frå 15. juni

Frå midten av juni vert det sett eit nytt oppsynsdistrikt her i landet – Vestlandsoppsynet.

Oppsynet skal organiserast av fiskerisjefane på Vestlandet, Rogaland, Hordaland og Sogn og Fjordane. Dei tre fylka prøver skilde organisasjonsmodellar for oppsynet for å vinna erfaring.

I Rogaland skal oppsynet føregå ved at det vert leigd fartøy. Ombord på det 37 fot store fartøyet finns ein båtførar og ein oppsynsbetjent. Oppsynet vert sett 15. juni og kjem til å vare til omlag 1. september.

Både oppsynsbetjent og båtførar vil ha avgrensa politimyndighet etter lova om saltvannsfiske.

I Hordaland har Fiskerisjefen inngått avtale med lensmannsetaten i kommunane Kvinnherad, Bømlo, Austevoll, Øygarden og Tysnes. Dei skal halde oppsyn i «sine» farvatn. Dei resterande områda skal haldast under oppsyn av det såkalla lakseoppsynet som vert organisert av Direktoratet for Vilt og Ferskvannsfisk. Til dette har dei eit eige fartøy, «Skarv».

Også i Sogn og Fjordane skal oppsynet organiserast i samarbeid med politiet. Fjordane Politikammer disponerer allereie eit fartøy som skal brukast i oppsynet. Dessuten skal dei få hjelp av fiskerikyndige folk.

Oppgåver

Helgefredninga vert som kjent ikkje alltid overhalde og oppsynet vil nok få ein del å gjere her. Slik reglane er etter dagens lov om saltvannsfiske, er det ikkje lov å setje eller trekke fiske-reiskap eller ta opp not frå midnatt til midnatt på søn- og helgedagar. Unntak gjeld 2. påskedag og dessutan er det lov for sportsfiskarar å fiske med ymse reiskap, mellomanna eit garn opp til 30 m. og ei line opp til 100 krok. Dersom slikt fiske føregår frå båt er det berre lov å bruke eit garn og ei line frå kvart fartøy.

Eit naturleg unntak er det og for reiskap som ikkje er teke opp på grunn av uvér. Det kan sjølv sagt trekkjast på søn- eller helgedag. Reiskap til fangst av sild og brisling er det ikkje lov å bruke slike dagar heller.

No kjem det imidlertid ein ny lov om saltvannsfiske i næraste framtid. Den skjerpar desse reglane. Mellom anna vert det no forbod mot å setja fiske-reiskap om laurdagen, uansett om ein tek sikte på å trekkja reiskapen søndag eller mandag. I klartekst tyder det at «overstått bruk» vert forbode i helgane. Men framleis er det unntak for sportsfiske med eit garn og ei line og eventuelt anna reiskap som er lovleg.

Av andre fredningsvedtekter som oppsynet særleg kjem til å halde auga med, kan vi nemne fangstforbodet etter hummar. Som kjent er det forbode å fange hummar frå 1. januar til 1. oktober og skulle ein vere så uheldig å få hummar i denne perioden, skal den straks kastast i sjøen att.

Om sildefiske er det å sei at berre fiskarar som står på blad A eller B har lov å fiske sild.

Merkereglane er og ein ting oppsynet skal halda auga med. Utsett fiske-reiskap skal vere merka med fartøyet sitt registreringsmerke eller med namnet og adressa til eigaren. Merket skal stå på minst eit av vaka og – dersom reiskapen ikkje har vak – på sjølve reiskapen.

Ein båt som vert nytta i ervervsmessig fiske, skal først inn i registeret over merkepliktige norske fiskefarkostar. Den skal då vera påført eit registreringsmerke framme på begge sider av fartøyet. Ein båt som har motor som hovudframkomstmiddel skal uansett registrerast, om ikkje andre stader så hos politiet. Registreringsmerke skal finnast på båten, eit på kvar side og godt synleg.

Ulovleg fiske ved lås og mærar er ifølgje loven forbudt. Grensa er i noverande lov minst 50 m. frå slik faststånnde reiskap, i den nye saltvannsfiskelova vert grensa utvida til 100 m. Dette gjeld og oppdrettsanlegg ifølgje den nye lova.

Sjølv sagt er det heller ikkje lovleg å trekkje annan person sin reiskap og oppsynet vil vere særleg merksam på tjuveri av fiskereiskap.

Reaksjonsmåtane vil variera etter kva lovbrøt som ligg føre, frå påtale og raudt merke på reiskapen til strenge reaksjonar på til dømes dei som tek hummar i fredningstida eller gjer andre alvorlege lovbrøt.

☞ Kari Østervold Toft

Velsmakande er det beste ordet for fiskerettene som vart servert i messa på Tordenskiold under seminaret.

Auka fiskeforbruk i Sjøforsvaret?

No skal det etast meir fisk i Sjøforsvaret. Det er i alle fall grunn til å venta ein auke i fiskeforbruket mellom soldatar i sjøforsvaret etter at det første studiese-minaret om fisk for kjøkkenpersonell var halde på Haakonsværn i tida 22.–24. mai.

Merete Moe i Opplysningsutvalet for fisk leia dette kurset som samla ni kjøkkensjefar. Ho seier i ein samtale med Fiskets Gang at ei hovudmålsetjing med slike kurs er å auka oppslutnaden om fiskedagane i dei militære forlegningane.

Første dag av studiese-minaret på KNM Tordenskiold på Haakonsværn inneheldt teori. Forbruk/tillaging, råstoffhandsaming, kvalitet og kontroll var mellom dei tema som vart tekne opp. Vidare fekk kursdeltakarane ei innføring i arbeidsleiing og kommunikasjon.

Dei to andre dagane under kurset var av meir praktisk art. Deltakarane

arbeidde i grupper og fekk tildelt praktiske oppgåver i mannskapsmessa ved KNM Tordenskiold. Gruppeoppgåvene inneheldt planleggjing og tillaging av fiskemiddagar, men kursdeltakarane fekk også i oppgåve å intervjuja soldatane og kjøkkenpersonalet samt å koma med idear til markedsføringstiltak under måltida.

Frityrsteikt uer, gratinert røykt torsk, ulkepaté, fylt steinbitfilet og fiskepølse var mellom dei fiskerettene marinesoldatane på Haakonsværn fekk høve til å smaka på desse to dagane. Og fiskedagane fall tydelegvis i smak. Lange køar utanfor før mannskapsmessa opna og ein oppslutnad på rundt 90 %. Den siste dagen kjøkkensjefane serverte fiskerettene sine møtte 354 marinesoldatar i messa. Eit svært godt resultat var konklusjonen mellom kjøkkensjefane. No er spørsmålet korvidt det vert like god oppslutnad om fiskedaga-

ne som på Haakonsværn i messene i dei andre av Sjøforsvaret sine forlegningar i Sør-Noreg.

Det er først og fremst viktig at fiskerettene vert presentert på ein fin måte, meiner Merete Moe, men det betyr sjølvstakt også ein del at soldatane har sjansen til å velja mellom fleire rettar. Dessutan er kvaliteten av stor betydning.

Fisk har lenge hatt en lav status som mat mellom soldatane i forsvaret. Gjennom ei rekkje tiltak har ein dei siste åra forsøkt å skapa ei meir positiv haldning til fisk, og myten om at «fisk i forsvaret ikkje er god» er i ferd med å verta avliva. I Hæren og Heimevernet har det allereie vore arrangert ein del fiskekurs for kjøkkensjefar. Dette kurset på Haakonsværn var det første i Sjøforsvaret.

Soldatane si meining:

Matros Kleivane:

–Veldig bra dette tilbudet. Vanlegvis er det altfor mykje bein i fisken som vi får servert. Desse fiskerettane vi har fått servert desse to dagane var jo nesten beinfrie og smakte forbausande godt.

521 Berg:

–Nydeliig. God smak og fint tilberedt, er mi meining om dette.

476 Løvik:

–Fiskerettane har sett ein spiss på middagsrettane her i messa. Tilbodet har vore variert og velsmakande.

Løytnant Verse i Sjøforsvarets Forpleiningskommando seier at slike kurs for kjøkensjefar også er eit godt utgangspunkt for å skapa inspirasjon i ein «grå kvardag». Kjøkensjefane får nye idear og vert meir motiverte til å stella med fisk.

Ein av kjøkensjefane som var med på kurset kom frå Madla, den største av messene til Sjøforsvaret. Namnet er Oddvar Larsen.

FG tekst Øystein Økland
foto Kari Østervold Toft

FISKERIDIREKTORATET

Kontorassistent – vikar 1/2 stilling.

Under Fiskerisjefen i Møre og Romsdal er det i tida 4.6.84 – 4.6.85 ledig vikariat som kontorassistent i 1/2 stilling hos fiskerirettleiaren i Aure, Tustna, Halså og Tingvoll kommunar. Kontorstad er Aure.

Krav til stillinga er røynsle i maskinskriving, kontorrekneskap, arkivering og vanleg kontorarbeid.

Stillinga vert løna etter staten sitt regulativ fra ltr. 7–14 kr 38.150 – kr 48.277 brutto pr. år. Tidlegare praksis og utdanning er avgjerande for fastsetjing av løna.

Det vert trekt 2 % for lovbestemt medlemskap i Statens pensjonskasse.

Søknad mrk. «37/84» kan sendast saman med kopiar av vitnemål og attestar til Fiskerisjefen i Møre og Romsdal, boks 513, 6001 Ålesund innan 15. juni 1984. Opplysning om stillinga kan fåast hos fiskerisjef Peder Ellingvåg, tlf. (071) 21 023.

A/S STRAUMPLAST

er en rotasjonsbedrift i Nord Norge som har bassert sin produksjon av plastartikler på fiske- og bygningsindustrien. Produktspektret er variert og vi kan nevne:

- Saltekar til fiskeindustrien, 700 l
- Fiskekasser, 40 l
- Drums, 50 og 100 l m/lokk
- Flytepontonger til flytebrygger o.l.
- Flytepontonger til instrumentbøyer
- Frysepaller i plast

Be om tilbud

N-8475 STRAUMSJØEN · TELF. 088-38244/38236

Islandsk fiskerimesse – suksess

Den offisielle islandske fiskerimesse som skal foregå i Reykjavik fra 22. til 26. september i år er allerede fullbooket med utstillere fra så og si hele verden. I tillegg er ventelista allerede blitt anseelig. Allerede i dag er det klart at dette vil bli den største utstillingen som noen gang har funnet sted på Island.

Blant de land som stiller med nasjonale stand er Norge, Danmark og Færøyane. Den vest-tyske byen Bremerhaven har samlet sitt næringsliv under ett tak og mer enn 50 islandske bedrifter er med for å vise sitt tilbud til egne fiskere og utenlandske gjester.

Seminar hører tydeligvis med under slike større evenementer. Bare seminarprogrammet for første del er klart. Da er det de islandske fiskerilaboratorier som står for arrangementet og det er et ledd i feiringen av 50 års jubileet for islandsk fiskeriforskning. 23. september er det «Behandlingen ombord – en nøkkel til kvalitet» som er tittelen. Dagen etter har seminaret fått tittelen «Fiskeforedlingsindustrien går inn i den elektroniske tidsalder».

Uka før messa skal Island være vertskap for en konferanse som arrangeres av FAO, FN's matvareorganisasjon. Mange landbruks- og fiskeriministre vil ventelig delta på konferansen og benytte anledningen til å se den islandske fiskeriestillingen før de forlater sagaøya.

Bak dette gigantarrangementet står blant annet det islandske fiskeridepartementet og både fisker- og rederorganisasjoner på Island. Teknisk arrangør er Industrial and Trade Fairs International Limited.

Reker i Tyskland

Rekemarkedet i Vest-Tyskland ser ut til å være gunstig. Importørene vil for tida helst ha størrelsen 90/120, eventuelt også 70/90. For norske reker betales det 7 DM pr. kg.

For større reker betaler importørene mellom 8 og 9 DM pr. kg. med skall. Konkurrenter til tyskernes egen produksjon, er reker fra Danmark, Norge og Grønland. Det importeres heller lite fra Island. For pillede, kokte reker blir det betalt 21 DM pr. kg.

Tyskerne importerer helst kaldtvannsker, reker fra asiatiske land blir vurdert til å ha lavere kvalitet, og særlig

i Nord-Tyskland spiller kvaliteten en stor rolle.

Den kjedelige episoden i Holland der mennesker ble forgiftet etter å ha spist reker, ser ikke ut til å ha hatt noen særlig innvirkning på markedet. Enkelte forretninger rapporterer om litt nedgang i omsetningen, men regner med at dette er et resultat av en generell nedgang i handelen. Dette skyldes igjen generelt dårligere tider økonomisk.

God sesong for vrakfiskerne

Britiske vrakfiskere har hatt en god sesong kvantumsmessig, men når det gjelder pris er situasjonen en annen. Topprisen de har oppnådd denne sesongen er £4 for et «stone» og det var på et tidspunkt da markedet var renset for annen fisk. Vrakfiskerne fisket da pollack.

Den siste tiden har fangstene til vrakfiskerne gått nedover, blant annet på grunn av gyttesesongen som tar til. Også juni blir en heller dårlig måned, mens fiskerne håper torsken vender tilbake til vrakene i juli.

–fishing news–

Oppsyna heva

Oppsyna vart i år heva slik:

Lofotoppsynet – 27. april kl. 24.00

Viknaværa – 24. april kl. 24.00

Namsen/Gyltefjorden – 16. april kl. 24.00

Bjørnør – 30. april kl. 24.00

Frøyaværa – 14. april kl. 24.00

Møre og Romsdal – 25. april kl. 00.00

Frykter Nordsjøisilda

Det er ikke bare nordmenn som ikke er begeistret for fisket på Nordsjøisilda. Også fiskerne i Clyde-området i England raser, de frykter konkurranse på markedet når fisket tar til i Nordsjøen.

Første uka av sildefisket utenfor Clyde-kysten gav gode resultat og prisen fiskerne oppnådde var god. Fisket er regulert med ukekvoter, men fiskerne har sjøl innført dagkvoter for å regulere tilførselene til markedet.

– fishing news –

Selfangst i Arktis og øst for Canada

Fra La Pêche Maritime av Sami Wakili

Er bildet av selfangst som massemediene presenterer for oss reelt? Er denne såkalte grusomme og umenneskelige jakten et faktum eller står vi overfor en fordreining i journalistikkens navn?

Hva med blodbadene hvor sel og selunger slaktes? Disse framføringsmåtene har evnen til å fange publikums interesse og forakt, men hva er sannheten bak dem? Står selpopulasjonene i fare for å dø ut, slik tilfellet er for mange andre arter som dukker under for menneskets uansvarlige og kortsiktige utnyttelse?

Dette er spørsmål som blir behandlet i en artikkel i marsutgaven av det franske tidsskriftet La Pêche Maritime. De tre artikkelforfatterne Jean-Claude le Guen, Catherine Morvan og Pierre-Guy Sauriau mener at det er på sin plass å klargjøre en del av disse

problemene, ikke minst når det gjelder det faktum at sel ikke er en entydig betegnelse. Selen omfatter flere arter, som hver for seg, må betraktes i forhold til sine levekår og begrensninger.

Viktige områder hvor forplantningen, fødselen, fødeinntaket av selunger finner sted må beskyttes fra menneskelige inngrep, heter det i artikkelen i La Pêche Maritime. (Arkivfoto).

Selarter fra Arktis og Øst-Canada

Selen er et kjøttetende pattedyr og hører til ordenen Pinnipeda i det systematiske hierarkiet. Dette er en orden som omfatter hvalross, sjøløver og sel. Grønlandsel, klappmyss og sjøløver er sterkt ettertraktede arter og disse er blitt jaktet på i flere tiår. Det er nettopp jakten på disse artene som utgjør grunnlaget for den aktive pelsindustrien. Begrepet «sel» omfatter seks arter: 1. Ringsel (*Phoca hispida*), 2. Blåsel (*Eriqnatus barbatus*), 3. Steinkobbe (*Phoca vitulina*), 4. Havert (*Halicho-*

Fig. 1 Oversikt over fangstene av grønlandsel ved Jan Mayen (1850–1969). Det er kun de norske tallene som i virkeligheten er tilgjengelige.

reus grypus), 5. Klappmyss (*Cystophora cristata*), 6. Grønlandsel (*Phoca pagophilus groenlandica/cus*).

De fire første artene i denne listen kan deles inn i to grupper. Den første er seler som beskattes mot en avlivningspremie. Dette gjelder steinkobbe og havert. Disse er mellomverter til parasitter (*Phocanema decipiens*) under tidlige utviklingsstadier og som senere infiserer torsk, i tillegg til andre arter. Disse er harmløse, men bidrar til at fisken mister en del av sin salgsverdi og kvalitet.

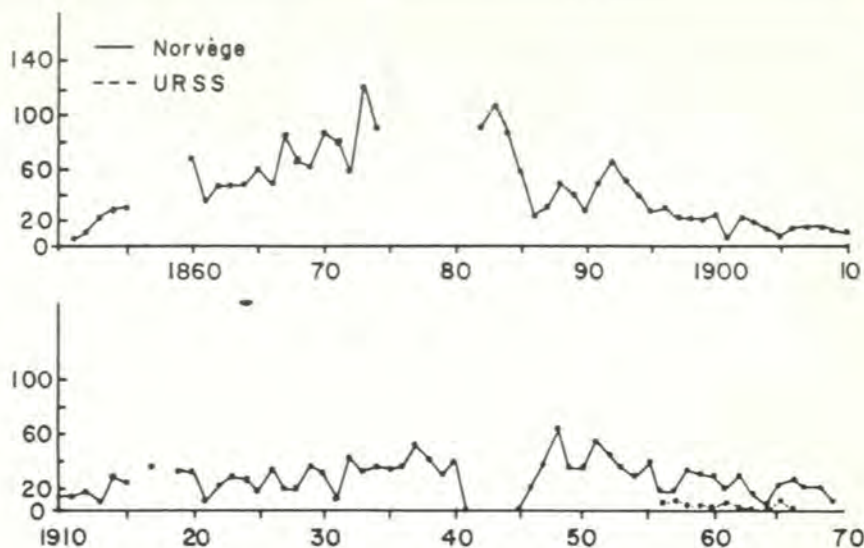
Den andre gruppen er seler som utgjør den naturlige føde og grunnlag for menneskelige aktiviteter. Ringsel og blåsel dekker behovene (skinn, pels, kjøtt, lær og olje) til en del av den grønlandske og nord-canadiske befolkningen.

Artikkelforfatterne konsentrerer seg om artene klappmyss og grønlandsel i sin framstilling. Disse to artene utgjør grunnlaget for en tradisjonell og industriell jakt og som er underlagt mange studier med hensikt på å rasjonalisere utnyttelsen av denne ressursen.

Biologi og geografisk utbredelse

1) Klappmyss vandrer og samler seg i forplantningstiden i New-Foundland, Labrador og Danmark-stredet nord for Island. Reproduksjonsperioden er i slutten av mars og diegivingen varer i omlag ti dager. Denne arten blir kjønnsmoden etter fire til seks år og har en levetid på rundt 20 år. Næringsgrunnlaget er fisk (uer, helleflyndre) og krepsdyr. Under reproduksjonen spiser ikke de modne individene. Biologien til denne arten er mindre kjent enn den til grønlandsel.

2) Grønlandselen er en vandrende og samholdene selart som lever i arktiske og subarktiske strøk i Nord-Atlanteren. Det er vanlig å skille mellom tre stammer. En stamme holder til i Hvitesjøen, en annen ved Jan Mayen. En tredje populasjon er å finne ved New Foundland og St. Lawrence. På grunn av en viss genetisk overføring er det riktiger å kalle disse for stammer i stedet for populasjoner. I tillegg til disse tre stammene fins det også en del grønlandsel i Baffin-havet og denne arten er også oppdaget i James Bay.

Hvitunger

Grønlandsel-populasjonen fra New Foundland og St. Lawrence vandrer nordover om våren mens den følger iskanten under vårsmeltingen. I slutten av februar og begynnelsen av mars, samler de voksne individene seg på isen og årets generasjon fødes. En tid etter dette skjer befruktningen. Nyfødte seler har en berømt hvit pels, hvorav navnet hvitunger.

Selungen veier 7 kilo ved fødselen, vokser raskt og veier 27–32 kilo i løpet av 16–18 dager. Selungene begynner pelskiftet, og etter fire uker er skiftet fullbyrdet og næringsopptaket tar til. Selungene lever da et enslig liv fram til våren. Alle de andre individene lever i flokk, bortsett fra i paringstiden.

Når grønlandselen er ett år gammel skifter den pels igjen (april–mai), samtidig som den samler seg i et stort antall på isen. Alder for kjønnsmodning hos beskattede bestander er fire år og livslengden er ca. 30 år.

Føde

Grønlandsel i de nord-vestre deler av Atlanterhavet har i hovedsak pelagisk fisk (lodde), krepsdyr og en del bunnfisk (torsk, polartorsk) som føde. En observerer en delvis geografisk fordeling hvor drektige hunner, kort tid etter fødselen, oppholder seg på de beste næringsstedene. I tilknytning til diegivingen spiser hunnene spesielt mye tiftokreps (decapoder). Det er bare om våren at dyrene i alle aldersgrupper befinner seg i samme område.

Det kan også registreres en alders-

bestemt ressursfordeling når det gjelder føden: Selunger spiser euphausiaceer ved overflaten, umodne individer spiser lodde på middels dybde. Voksne individer under pelskiftet ernærer seg derimot av sild, torsk og annen bunnfisk. Vekten av føde som spises av grønlandsel i løpet av ett år er estimert til 2 millioner tonn lodde og 20 000 tonn sild.

Allsidig spiseatferd

Det understrekes i denne artikkelen at det må utvises forsiktighet når en skal estimere totalmengden av den årlige føden som grønlandselen tar opp, på grunn av forskjellige fasteperioder og forskjellig næringsgrunnlag for de enkelte aldersklasser. Studier av selens mageinnhold har også vist at både grønlandsel og klappmyss har en allsidig spiseatferd. Dette har konsekvenser for føden som selen livnærer seg av, og størst er konsekvensen for loddene. Denne opportunisten gir forøvrig selene økte muligheter for å overleve i et lite attraktivt miljø.

Mot slutten av 70-årene ble det registrert nedgang i loddebestandene, og det var selen som fikk skylda for nedgangen. Bortsett fra at en mulig selfangstsesong kunne være økonomisk attraktiv for lodde- og torskenæringen kan det vanskelig finnes bevis for slike påstander, mener artikkelforfatterne.

Det at en nedgang i predatorpopulasjonen kan føre til en økning av byttedyr, er en teoretisk påstand som kan skjule mange viktige ledd, heter det i

artikkelen. Selv om selen tar lodde opp som næring så spiser selen også torsk, som i sin tur er en ivrig predator på lodde. Det vises i artikkelen til at den massive ødeleggelsen av hvalforekomster ikke har ført til menneskets utnyttelse av de ca 150 millioner tonn krill som da skulle bli tilgjengelig. Mennesket har vanskeligheter med å utnytte noen hundretusen tonn av et produkt som ikke kan omsettes direkte.

Artikkelforfatterne understreker at en ikke må gjøre bruk av lettilgjengelige argumenter og slutninger. Selv om selene uten tvil er store predatorer på økonomisk viktige ressurser, så burde en være forsiktig med å legge en for stor del av skylden på selen.

Historiske fakta

Eskimoenes fangst på den Atlantiske kysten av Canada begynte selvfølgelig lenge før de første Europeerne kom til den nye verden. Mot slutten av 1500-tallet seilte franske fiskere til Madeleine-øyene i St. Lawrence-bukta hvor sel utgjorde en viktig del av fangsten. Denne beskatningen betydde imidlertid aldri noen fare for bestanden.

Først mot slutten av 1800-tallet satte

canadierne i gang en mer intensiv jakt på sel. Senere har både nordmenn og russere drevet fangst etter sel i dette området. I dag begrenser den russiske fangsten seg til Hvitesjøen.

De ulike avlivingsmetodene har ført til en rekke kontroverser, og forskerne og dyrleger har derfor prøvd andre metoder. Her kan nevnes bruken av forskjellige skytevåpen, kulldioksyd, bedøvende og beroligende midler. I 1976 ble bruken av et norsk redskap, tillatt på New Foundland. Den mest effektive og sikreste metoden for jege- ren er å bedøve dyret ved hjelp av kalle eller hakapik og bløde dyret. Med denne metoden drepes dyret momentant eller det bringes i en ugjenkallelig dyp bevisstløs tilstand. Kølleslaget på det myke kraniet ødelegger hjernen fullstendig i 90 % av tilfellene. Selen mister bevisstheten øyeblikkelig. De rykkvise bevegelene skyldes rygg- margsreflekser.

Massemediene og sel- fangsten

Pressekampanjen som har opprørt publikum har konsentrert seg om den umenneskelige siden ved avlvingen av

selunger. Følelsene som kommer til uttrykk ved likheten mellom mor-spædbarn forholdet og bildet av selhunner med unger er blitt misbrukt, hevder artikkelforfatterne. Denne overfølsomheten gjør det vanskelig å føre en saklig debatt om avlvingen av selunger, sier de.

Dyr blir daglig slått bevisstløs og blødes på gårder. Høns, kaniner og gris blir avlivet ved hjelp av denne effektive og enkle metoden. Det er en positiv side ved denne opprørte stemningen blant publikum ettersom myndighetene og selindustrien blir tvunget til å fornye enkelte forestillinger og ta i bruk dyrleger. Dessuten blir kontrollen bedre, samtidig som utvelgelsen av deltakere i selfangsten blir skjerpet. Dette bidrar til å unngå et hensynsløst misbruk som journalister utnytter uten skrupler.

I denne artikkelen i La Pêche Maritime har forfatterne satt opp en del argumenter som presskampanjene har benyttet (nedenfor).

Problemet med selungefangsten er i virkeligheten et minoritetsproblem som samler folkeopinionen rundt sterkt følelsesladete menneskelige lignelser som fordreier den vitenskapelige øko-

Argumenter brukt av massemedia i deres kampanje:	Andre argumenter:
- Utryddelse av kommersielt utnyttede selarter.	- Populasjonene er i stagnasjon eller viser en svak oppadgående trend. Klimavariasjoner kan være viktigere enn jakten når det gjelder å forklare bestandenes geografiske tilgjengelighet. Oppvarmingen som skjedde i 1930-årene har i denne hensikten hatt stor innflytelse.
- Grusomheten av jakten på selunger.	- Metodene som benyttes her er de samme som brukes ved slakting av dyr.
- Selene flåes levende.	- Selen slåes bevisstløs. Knivene som brukes er sylskarpe og flåingen innebærer stor risiko i tilfellet dyret fremdeles er levende (selens blod inneholder sporer som kan lede til alvorlige hevninger). I tillegg er det fare for å ødelegge skinnen når dyret er levende.
- Selhunnene er bevisst deres selungers død.	- De eneste kjente forbindelser mellom hunnen og selungen er gjennom hormoner og brytes straks etter diegivingen (10 til 21 dager), eller ved tap av ungen.
- Slaktingen blir drevet for fornøynsens skyld.	- Yrket er vanskelig. Tap av menneskeliv er ikke uvanlig. Dette er eneste inntektskilde for noen eskimoer. Fangsten utgjør en viktig biinntekt for kystbefolkningen.
- De økonomiske fordelene pelsen bringer.	- Skinnprisene ved førstehåndssalg er relativt lave når disse sammenlignes med prisen for behandlede skinn. Massemedienes kampanje har senket prisene fra 18 \$ til 4 \$ per skinn (hvitunger). - Massemediene misbruker de få overgrep som har skjedd ved å generalisere ut ifra noen få unntak.

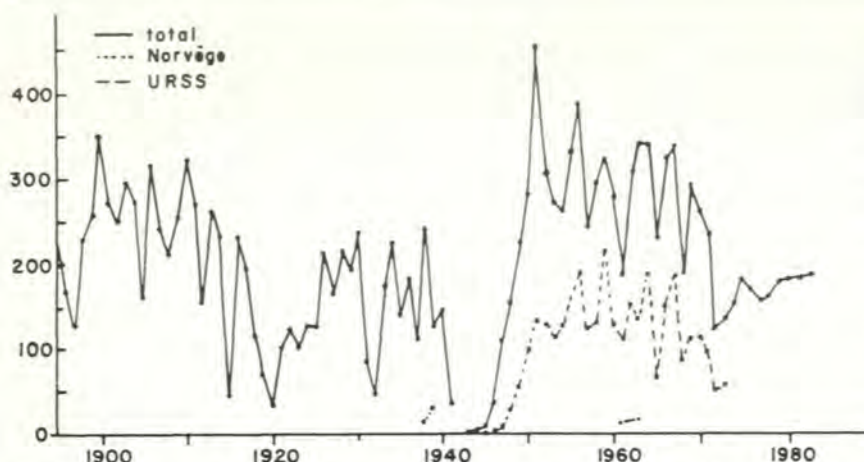

Fig. 2 Oversikt over fangst av grønlandsel ved New Foundland fra 1895 til 1982 og fra 1973 til 1982.

logiske kunnskapen som finnes. I Canada bedrives fangsten på den mest menneskelige måten som er kjent idag, det vil si med minst mulig fysisk vold mot dyret og psykisk mot jegeren. Økologer som har studert haienes angrep på sel har vist at disse er langt mer brutale. Selene som kommer seg unna et slikt angrep dør ofte av skadene senere, eller blir lammet for livet. Noen mener at gråselbestanden er på vei oppover etter økningen i linefangstene etter hai som startet i 1960-årene. Haibestandens sterke nedgang skal dermed være grunnen til den iøynefallende økningen i antall nyfødde gråsel på Sand Island ved Nova Scotia: fra 500 nyfødte i 1962 gikk tallet opp til 4500 i 1982. En observerer dessverre samtidig en økning i parasittangrep på kommersielle fiskebestander.

Fangstinnsetsen

I 1982 deltok 8 store canadiske selfangstfartøy i jakten. Totalt var det 204 personer i arbeid. Disse var valgt blant ti ganger så mange søkere. Videre deltok 16 små båter med et mannskap på totalt 700 personer. Dessuten må en ta hensyn til 200 aktive kystfiskere.

De store industrielle fartøyene representerer 60 % av fangstene i den canadiske sonen.

Selfangsten om våren tar til etter den lange vintersesongen. Vintersesongen bidrar med inntekter til kystfiskerne før fiskesesongen etter torsk, laks, sild og krepsdyr starter. Selfangstmotstanderne har foreslått å opprette en industri som kunne erstatte både de naturlige selproduktene og denne inntekten til fiskerne. Dette vil vanskelig la seg

gjøre, hevder artikkelforfatterne, fordi disse fiskerne er spredt langs en vanskelig tilgjengelig kyst og det vil derfor være vanskelig å samle dem på ett produksjonssted.

Den industrielle sektoren av selfangsten bidro i 1982 med 460 millioner dollar til økonomien i dette atlantiske området. Dersom en tar hensyn til bearbeidingen av produktene og dermed verdiøkningen, kommer dette tallet opp i 1070 millioner dollar.

Selfangsten og dens aktiviteter syssetter og er inntektskilden for omlag 80 000 fabrikkarbeidere, og er en viktig næring for de små lokale kystsamfunn.

Økosystem

Sentralt i artikkelen i La Pêche Maritime står spørsmålet om maritime pattedyr skal betraktes som ressurser som skal utnyttes, om de skal betraktes som en trussel for fiskeriene som burde begrenses, eller om maritime pattedyr skal vurderes som kulturelle ressurser som må beskyttes for deres verdi. En rasjonell utnyttelse av bestandene som setter mennesket i lys av et økosystem er en av de få måtene å ta mest hensyn til alle disse kravene, mener artikkelforfatterne.

Det første nødvendige skritt i en vitenskapelig tilnærming til en god forvaltning av en ressurs er en sammenlikning av dagens bestanddata med andre fra ubeskattede bestander. Den gamle tradisjonelle oppfatningen om at en bestand er dårlig utnyttet fordi en enkelt fisker eller jeger bringer halvparten av den «vanlige» fangsten «fra gode gamle dager» er feilaktig.

En fornuftig utnyttelse av en tidligere uberørt bestand, som tilsvarer optimale fangster på lengre sikt medfører som regel en reduksjon på både bestanden og fangsten pr. innsatsenhet på ca 50 %. Størrelsen på uberørte respektive beskattede bestander er anslått og oversiktene fremkommer av tabellen under. Tallene er kun tilnærmelser og det knyttes spesielt stor usikkerhet med oversikten fra Jan Mayen.

Når det gjelder Klappmyssbestanden konkluderer en OECD-rapport fra 1982 med å understreke sterkt at foreliggende data for å estimere det årlige tallet på nyfødte, størrelsen på bestandene og overlevelsesmulighetene for denne arten i det nord-vestlige Atlanterhavet er fullstendig utilstrekkelige. Behovet for fortsatte studier er derfor akutt. Klappmyss er sannsynligvis overutnyttet og i tilfelle bestandene ikke kan studeres enkeltvis burde i det minste samlede oversikter følges opp.

Konklusjon

Den bevisste bruken av vitenskapelige anbefalinger fra canadisk side for å regulere selfangsten i egne farvann har gitt resultater, heter det i artikkelen. Grønlandsele ved New Foundland er optimalt utnyttet. Kriterier fra den «røde boken» til det Internasjonale Forbundet for bevaringen av naturen og naturressursene, som betegner faren for utryddelse, finnes ikke i denne bestanden. I Hvitesjøen er resultatene ikke like iøynefallende, selv om utviklingen synes å gå i riktig retning. På grunn av en tidligere intens og overdreven utnyttelse av populasjonen ved Jan May-

	størrelse på uberørt bestand	størrelse på dagens beskattede bestand
New Foundland og nord-vestlige Atlanterhav	3-4 mill.	1.5-2 mill.
Hvitesjøen	3 mill.	750 000
Jan Mayen	2-3 mill.	250 000
Totalt	8-10 mill.	2-2.5 mill.

Forskrifter om endring i forskrifter om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1984 (nr. 1948).

I medhold av § 17 i forskrifter om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1984 (nr. 1948), fastsatt ved kgl. res. av 23. desember 1983 har Fiskeridepartementet den 8. mars 1984 bestemt:

I forskrifter om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1984 (nr. 1948) gjøres følgende endring.

Forskriftene lyder etter dette:

§ 13 skal lyde:

De som har fått tildelt kvote etter forskrifter om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild for sesongen 1983 - 84 av 10. juni 1983, og som ikke har tatt hele kvoten, kan fiske denne frem til 14. april 1984. Det samme gjelder de fartøyer/personer som oppfyller vilkårene for å kunne fiske sild med garn etter nevnte forskrifter.

II

Denne endring trer i kraft straks.

Forskrifter om regulering av fisket etter Norsk vårgytende sild i 1984.

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild, og brislingfiskeriene, §§ 6, 8 og 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket og § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål er det ved kgl. res. av 23. desember 1983 fastsatt forskrifter om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1984.

I generelle bestemmelser.

§ 1

Fiske, ilandføring og omsetning.

Det er forbudt å fiske, ilandføre og omsette norsk vårgytende sild nord for Klovningen (61°56' n.br.).

§ 2

Oppmaling.

Det er forbudt å levere sild til oppmaling. Fiskeridirektøren kan etter søknad fra vedkommende salgslag i spesielle tilfelle gi tillatelse til oppmaling av fangsten eller deler av den.

§ 3

Minstemål.

Det er forbudt å låssette, oppta av sjøen eller ilandbringe sild under 25 cm.

Uten hinder av bestemmelsen i første ledd kan sildefangster bestå av inntil 25% i vekt av sild under 25 cm.

Endring av forskrifter om regulering av rekefisket ved Vest- og Aust-Grønland i 1984.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964, og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, jfr. kgl. res. av 8. september 1972, har Fiskeridepartementet 9. mars 1984 bestemt:

I

I forskrifter av 22. februar 1984 om regulering av rekefisket ved Vest- og Aust-Grønland i 1984 gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd skal lyde:

Totalkvoten på 450 tonn ved Vest-Grønland skal delast på farty som seinast 16. mars 1984 er påmeldte til Fiskeridirektøren for fiske ved Vest-Grønland i 1984. Dersom den

samla godkjende lastekapasiteten til dei påmelde fartya overstig 450 tonn skal kvoten delast etter loddtrekning til 4 av dei påmelde fartya med 112,5 tonn til kvart farty.

§ 3 siste ledd skal lyde:

Dersom det 16. mars 1984 ikkje er påmelde farty for fiske ved Vest-Grønland med ein samla godkjend lastekapasitet på minst 420 tonn blir det opna for fritt fiske frå den 17. mars 1984 fram til totalkvoten på 450 tonn er oppfiska.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Etter disse endringer har forskriftene denne ordlyden:

Forskrifter om regulering av rekefisket ved Vest- og Aust-Grønland i 1984.

§ 1

Det er forbode å fiske reker ved Vest-Grønland (NAFO-område 1) og i EF-sona ved Aust-Grønland (ICES-område XIV og Va).

Utan hinder av forbode i første ledd kan norske fiskarar i 1984 fiske 450 tonn reker ved Vest-Grønland i NAFO-område 1 sør for 68° n.br. og 2000 tonn reker i EF-sona ved Aust-Grønland i ICES-områda XIV og Va.

§ 2

Totalkvoten på 2000 tonn ved Aust-Grønland skal fordelast på dei deltakande farty etter inndeling i følgjande grupper på grunnlag av godkjend lastekapasitet:

- a) under 80 tonn
- b) 80 til 99,9 tonn
- c) 100 til 129,9 tonn
- d) 130 tonn til 159,9 tonn
- e) 160 tonn til 199,9 tonn
- f) 200 tonn og meir.

Fartykvotane blir utrekna slik: 50% av totalkvoten blir delt med likt kvantum på kvart farty. Dei resterande 50% blir delt på fartya etter den gjennomsnittlege lastekapasiteten i gruppene.

Ingen farty skal tildele ein fartykvote som er større enn fartyet sin godkjende lastekapasitet.

§ 3

Totalkvoten på 450 tonn ved Vest-Grønland skal delast på farty som seinast 16. mars 1984 er påmelde til Fiskeridirektøren for fiske ved Vest-Grønland i 1984. Dersom den samla godkjende lastekapasiteten til dei påmelde fartya overstig 450 tonn skal kvoten delast etter loddtrekning til 4 av dei påmelde fartya med 112,5 tonn til kvart farty.

Dersom nokon av dei uttrekte fartya har ein godkjend lastekapasitet som er mindre enn 112,5 tonn, skal fartyet sin kvote setjast lik den godkjende lastekapasiteten.

Den resterande delen av den norske totalkvoten skal då delast i høve til storleiken på lastekapasiteten til dei uttrekte fartya med godkjend lastekapasitet større enn 112,5 tonn.

Dersom det 16. mars 1984 ikkje er påmelde farty for fiske ved Vest-Grønland med ein samla godkjend lastekapasitet på minst 420 tonn blir det opna for fritt fiske frå den 17. mars 1984 fram til totalkvoten på 450 tonn er oppfiska.

§ 4

Fiskeridirektøren avgjer under kva gruppe det einskilde deltakande fartyet høyrar til, og fastset kvoten til det einskilde fartyet ved Vest-Grønland og Aust-Grønland.

Ved fastsetting av kvotar etter § 3 kan det gjerast slike justeringar som praktisk omsyn tilseier.

§ 5

Deltakande farty må melde frå til Fiskeridirektoratet før avgang til feltet, og må sende kopi til Fiskeridirektoratet av dei meldingane som dei etter vilkåra i EF-lisensen er pålagde å sende EF-kommisjonen.

§ 6

Farty som ikkje seinast 10. april 1984 kl. 2400 GMT har starta fiske ved Aust-Grønland, jfr. meldeplikta etter § 5, mister den kvoten dei er tildelte etter §§ 2 og 4.

Den del av den norske totalkvoten på 2000 tonn som er tildelt farty som kjem under regelen i første ledd, skal etter 10. april 1984 delast i samsvar med reglane i §§ 2 og 4 på dei fartya som seinast 10. april 1984 har starta fiske ved Aust-Grønland. Farty som på grunn av havari blir hindra frå å starte fiske ved Aust-Grønland seinast 10. april 1984 kan etter søknad også takast med ved fordelinga av kvotar etter denne paragrafen.

Kvotane fastsett etter denne paragrafen gjeld fram til 7. mai 1984. Deltakande farty kan etter 7. mai 1984 kl. 0000 GMT fiske fritt fram til den totale kvoten på 2000 tonn er oppfiska.

§ 7

Blir fartykvotane etter §§ 3 og 4 ved Vest-Grønland (NAFO-området 1) ikkje utnytta innan 15. august 1984 kl. 0000 GMT, blir kvotedelingane oppheva og deltakande farty kan fiske fritt fram til den totale kvoten på 450 tonn er oppfiska.

§ 8

Fiskeridirektøren kan fastsetje nærare forskrifter om gjennomføring og utfylling av reglane i desse forskriftene, under dette også forskrifter om dagleg rapporteringsplikt, prøvetaking og tidspunkt for stopp i fiske når det blir utrekna at kvotane er oppfiska.

§ 4

Bifangst.
Fiskeridirektøren kan fastsette hvilken bifangst av sild som kan tas i forbindelse med andre fiskerier og gi tillatelse på nærmerre vilkår for omsetning av slik bifangst.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brisingfisketas inntil 50% sild som bifangt regnet etter rommål.

Ill fiske med trål.

§ 5

Gruppekvote m.v.
Uten hensyn til forbudet i § 1 kan farty med industritrållatelse fiske, jfr. § 2 punkt 3 i forskrifter av 28. april 1978 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, inntil 7.000 hl norsk vårgytende sild fra den tid Fiskeridirektøren bestemmer.

Fiskeridirektøren fordele kvoten på grunnlag av antall påmeldte farty og fastsetter siste dato for fiske.
Når kvoten etter første ledd er beregnet oppfisket kan Fiskeridirektøren stoppe fiske.

Farty som får kvote etter denne paragrafen kan ikke tildeles kvote etter andre bestemmelser i disse forskrifter.

§ 6

Påmelding.
Ingen kan delta i dette fiske uten å være påmeldt til vedkommende salgslag.

Ill Fiske med ringnot.

§ 7

Gruppekvote m.v.
Uten hensyn til forbudet i § 1 kan farty med ringnottillatelse, jfr. forskrifter av 2. mars

1979 om adgang til å delta i fiske med ringnot, fiske inntil 113.000 hl norsk vårgytende sild fra den tid Fiskeridirektøren bestemmer. Ingen farty kan fiske mer enn 700 hl.

Fiskeridirektøren kan fastsette siste dato for fiske og stoppe fiske når kvoten er beregnet oppfisket.

Farty som får kvote etter denne paragrafen kan ikke tildeles kvote etter andre bestemmelser i disse forskrifter.

§ 8

Påmelding.

Ingen kan delta i dette fiske uten å være påmeldt til vedkommende salgslag.

IV kystfiske.

§ 9

Notfarty. Gruppekvote m.v.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan notfarty under 110 for l.l. som ikke har ringnottillatelse fiske inntil 250.000 hl norsk vårgytende sild i 1984.

Fiskeridepartementet kan gi nærmerre bestemmelser om vilkårene for deltakelsen samt fordeling av kvoten på de deltakende farty.

Fiskeridirektøren kan fastsette forskjellige åpningstider og fangstperioder for fiske med henholdsvis landnot og snurpenot.

Fiskeridirektøren kan avgrense fiske til bestemte områder og stoppe fiske når kvoten er beregnet oppfisket.

§ 10

Garnfarty.

Fiskeridirektøren kan til bestemte tider og for bestemte områder tillate fiske med garn.

Fiskeridepartementet kan gi nærmerre bestemmelser om vilkårene for deltakelse og fastsette maksimalt fangstkvantum for de

35 C. 63°30,9' N 7°41,2' O, 63°31' N 7°47,4' O, 63°29,6' N 7°51,3' O, 63°31' N 7°53,3' O, 63°25,7' N 7°53,3' O.

36 D. 63°25,7' N 7°53,3' O, 63°31' N 7°53,3' O, 63°30,5' N 7°58,6' O, 63°25,7' N 8°1,5' O.

37 B. 63°29,6' N 7°51,3' O, 63°31,6' N 7°49,9' O, 63°32,4' N 7°52,6' O, 63°31' N 7°53,3' O.

38 A. 63°31' N 7°47,4' O, 63°31,6' N 7°49,9' O, 63°29,6' N 7°51,3' O.

39 D. 63°31' N 7°47,4' O, 63°32,6' N 7°45,3' O, 63°33,3' N 7°48,8' O, 63°31,6' N 7°49,9' O.

40 C. 63°31,6' N 7°49,9' O, 63°33,3' N 7°48,8' O, 63°33,9' N 7°51,8' O, 63°32,4' N 7°52,6' O.

41 A. 63°31' N 7°53,3' O, 63°32,8' N 7°58,3' O, 63°31,8' N 8°2,9' O, 63°30,5' N 7°58,6' O.

42 B. 63°29' N 7°59,5' O, 63°30,5' N 7°58,6' O, 63°31,8' N 8°2,9' O, 63°31' N 8°5,5' O.

43 C. 63°25,7' N 8°1,5' O, 63°29' N 7°59,5' O, 63°31' N 8°5,5' O, 63°30,8' N 8°6' O, 63°25,7' N 8°6' O.

44 D. 63°25,7' N 8°6' O, 63°30,8' N 8°6' O, 63°28,8' N 8°12,7' O.

45 A. 63°23,8' N 8°10' O, 63°25,7' N 8°6' O, 63°28,8' N 8°12,7' O, 63°24,8' N 8°15,3' O.

23 C. 63°8,8' N 7°50' O, 63°20,1' N 7°50' O, 63°20,1' N 7°55' O, 63°9' N 7°55' O, 63°8,8' N 7°54' O.

24 D. 63°8,8' N 7°41,6' O, 63°12,6' N 7°45' O, 63°14,5' N 7°38' O, 63°16,8' N 7°50' O, 63°8,8' N 7°50' O.

25 A. 63°14,5' N 7°38' O, 63°16,1' N 7°37' O, 63°17,7' N 7°50' O, 63°16,8' N 7°50' O.

26 B. 63°16,1' N 7°37' O, 63°17,8' N 7°37,2' O, 63°18,6' N 7°50' O, 63°17,7' N 7°50' O.

27 C. 63°17,8' N 7°37,2' O, 63°18,7' N 7°37,3' O, 63°19,5' N 7°50' O, 63°18,6' N 7°50' O.

28 D. 63°18,7' N 7°37,3' O, 63°20,1' N 7°37,5' O, 63°20,1' N 7°50' O, 63°19,5' N 7°50' O.

29 A. 63°20,1' N 7°37,5' O, 63°21,7' N 7°37,7' O, 63°21,2' N 7°50' O, 63°21,2' N 7°50' O.

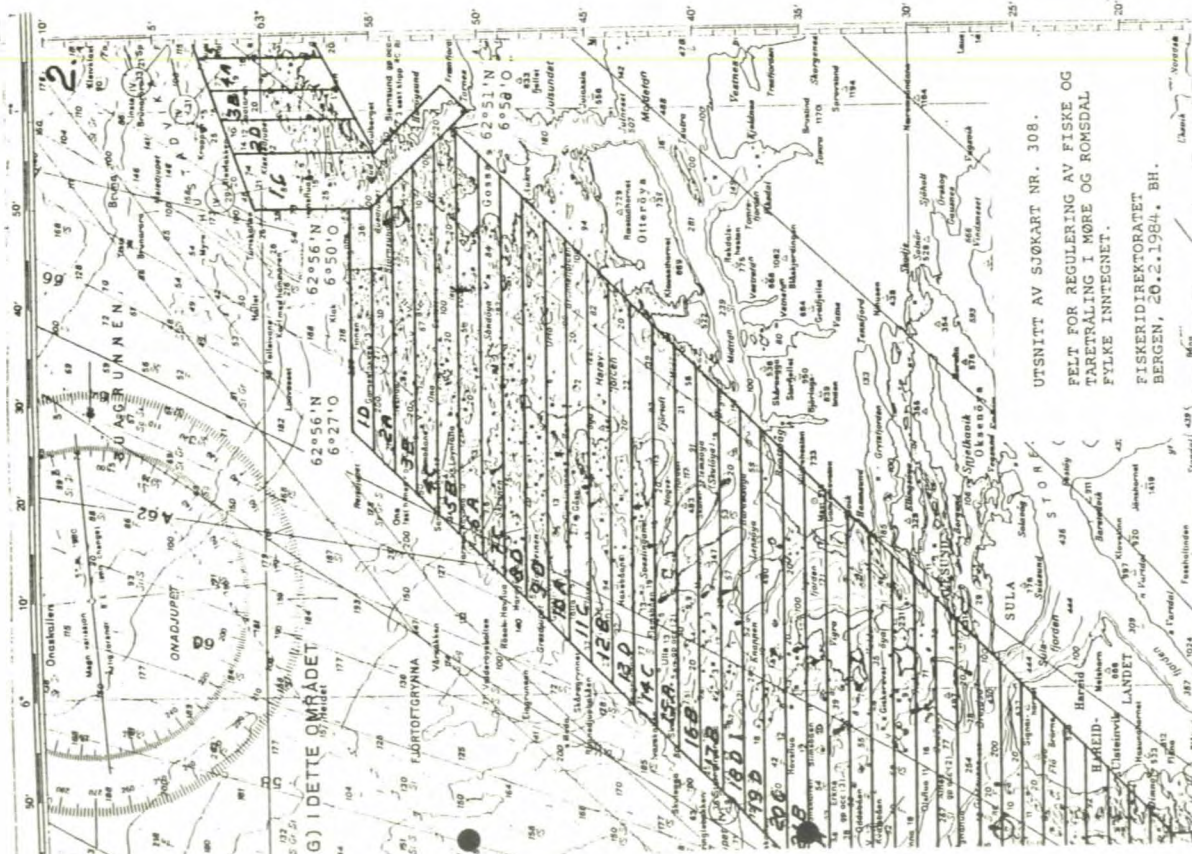
30 B. 63°21,7' N 7°37,7' O, 63°23' N 7°37,9' O, 63°22,5' N 7°50' O, 63°21,2' N 7°50' O.

31 C. 63°23' N 7°37,9' O, 63°24,7' N 7°38' O, 63°23,5' N 7°50' O, 63°22,5' N 7°50' O.

32 D. 63°24,7' N 7°38' O, 63°25,7' N 7°38,2' O, 63°25,7' N 7°50' O, 63°23,5' N 7°50' O.

33 A. 63°25,7' N 7°38,2' O, 63°27,3' N 7°38,4' O, 63°27,3' N 7°49,6' O, 63°25,7' N 7°53,3' O.

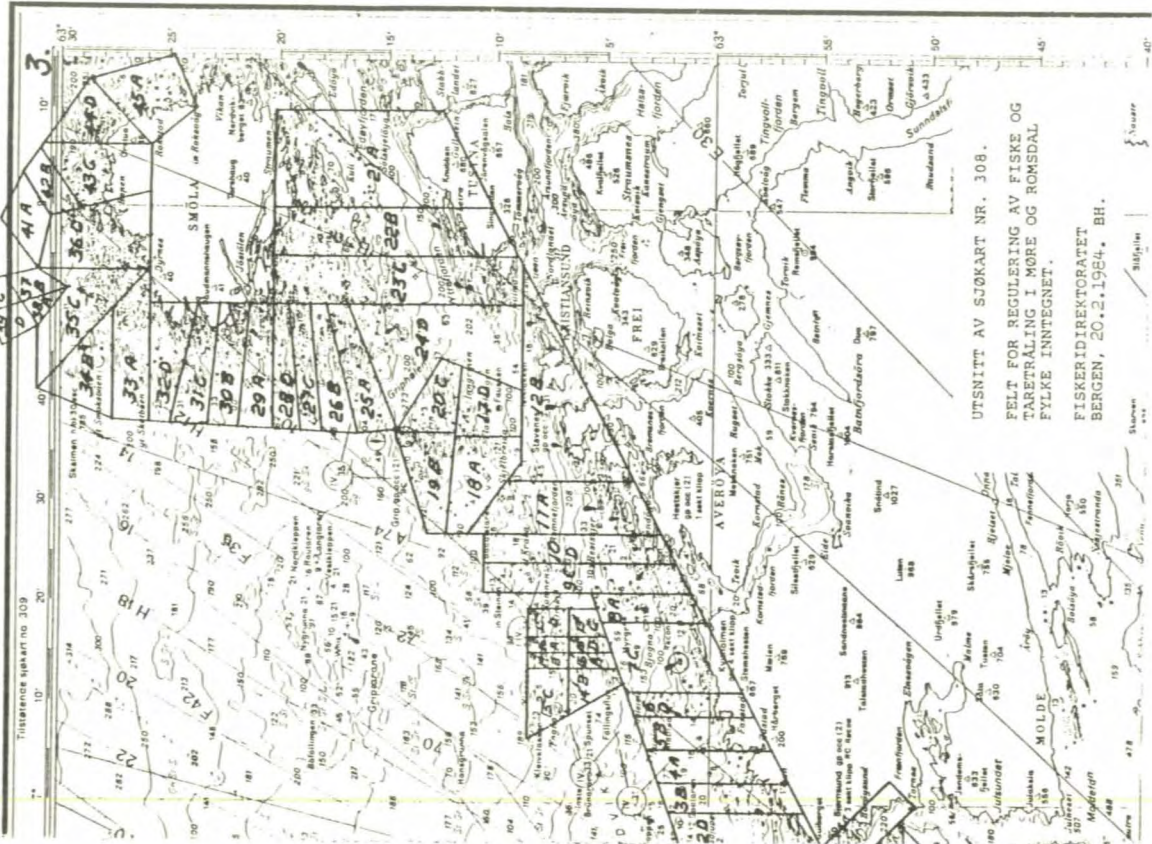
34 B. 63°27,3' N 7°38,4' O, 63°30,9' N 7°41,2' O, 63°27,3' N 7°49,6' O.

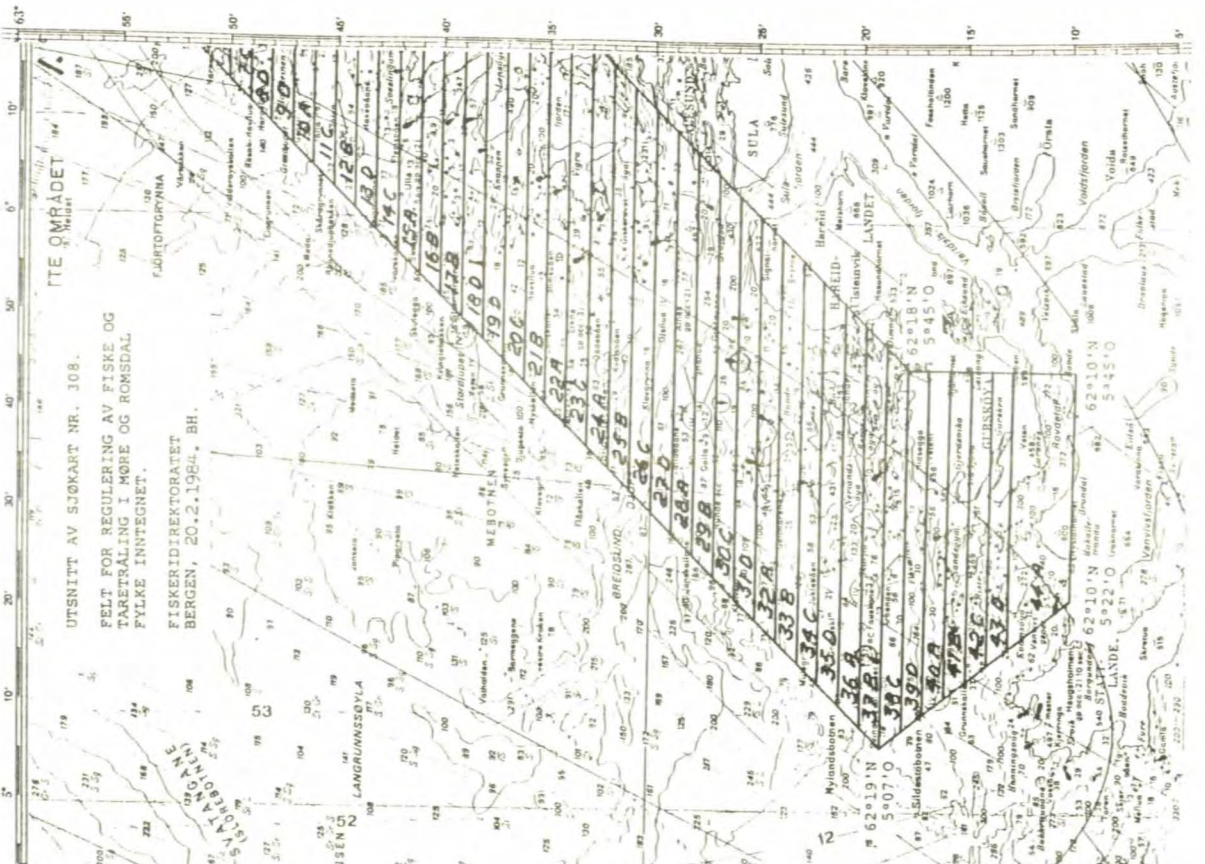
UTSNITT AV SØKART NR. 308.
 FELT FOR REGULERING AV FISKE OG
 TARETRÅLING I MØRE OG ROMSDAL
 FYLKE INNTEGNET.
 FISKERIDIREKTORATET
 BERGEN, 20.2.1984. BH.

FASTE OG
R NO 2 & 3.

THE LATTICE LINES ARE NOT CORRECTED FOR FIXED ERRORS. FOR NOTES ON FIXED
& VARIABLE ERRORS OF THE DECCA SYSTEM SEE DECCA DATA SHEETS NOS 2 & 3.

UTSNITT AV SJOKART NR. 308.
FELT FOR REGULERING AV FISKE OG
TARETRÅLING I MØRE OG ROMSDAL
FYLKE INNTEGNET.
FISKERIDIREKTORATET
BERGEN, 20.2.1984. BH.

UTSNITT AV SJOKART NR. 308.
FELT FOR REGULERING AV FISKE OG
TARETRÅLING I MØRE OG ROMSDAL
FYLKE INNTEGNET.
FISKERIDIREKTORATET
BERGEN, 20.2.1984. BH.

§ 5

Garnmengde

Ingen båt må bruke fleire garn enn det som kan røktast dagleg.

Kap. II.

Kvoterregulering av farty som fiskar etter torsk berre med konvensjonelle reiskapar og farty som fiskar med slike reiskapar i kombinasjon med rekefiske og trål.

§ 6

Maksimalkvote for farty som fiskar med konvensjonelle reiskapar.

Kvart farty som fiskar torsk med andre reiskapar enn trål kan i 1984 ikkje fiske meir enn 400 tonn torsk rund vekt i området nord for 62° n.br. Farty som har konsesjon for å drive trålfiske etter torsk, jfr. forskrifter om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål av 28. april 1978, og som driv slikt fiske i kombinasjon med garn, line eller juksa kan heller ikkje fiske meir enn 400 tonn torsk i nemnde område.

Farty som har fiska opp maksimalkvoten etter første ledd kan ved fiske etter andre fiskeslag take 10% bifangst av torsk rekna i vekt av heile fangsten i kvar landing. Bifangst av torsk som oversig 10% skal reknast som overfiske av maksimalkvoten etter første ledd.

§ 7

Kvoten for farty med konsesjon for rekefiske.

Farty med konsesjon for trålfiske etter reker, jfr. midlertidige forskrifter om adgang til å drive trålfiske etter reker av 23. juni 1978 (rekefiskeforskriftene), kan i 1984 ikkje fiske meir enn totalt 5.000 tonn torsk rund vekt i området nord for 62° n.br.

Kvart farty som har konsesjon for trålfiske

J.42/84-1
(Jfr. J.166/83)

Torskereguleringsforskriftene. Endringar av 17. februar og 27. februar 1984.

Endringar i forskrifter om fiske etter torsk nord for 62°n.br. i 1984 med konvensjonelle reiskapar og med slike reiskapar i kombinasjon med trål. (Torskereguleringsforskriftene).

Med heimel i § 4, jfr. §§ 1 og 6 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl.res. av 17. januar 1964, § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål, jfr. kgl.res. av 11. januar 1974 og §§ 10 og 10b i lov av 16. juni 1982 om regulering av deltakelsen i fisket har Fiskeridepartementet den 17. februar 1984 bestemt:

I

I forskrifter om fiske etter torsk nord for 62°n.br. i 1984 med konvensjonelle reiskapar og med slike reiskapar i kombinasjon med trål, (Torskereguleringsforskriftene), gjer ein fylgjande endring:

§ 5 skal lyde:

Garnmengde.

Ingen båt må bruke fleire garn enn det som kan røktast dagleg.

II

Denne endring tre i kraft straks.

Endringar i forskrifter av 15. desember 1983 om fiske etter torsk nord for 61°n.br. i 1984 med konvensjonelle reiskapar og med slike reiskapar i kombinasjon med trål. (Torskereguleringsforskriftene).

Med heimel i § 4, jfr. §§ 1 og 6 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl.res. av 17. januar 1964, § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål, jfr. kgl.res. av 11. januar 1974 og §§ 10 og 10b i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket har Fiskeridepartementet den 27. februar 1984 bestemt:

I forskrifter av 15. desember 1983 om fiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1984 med konvensjonelle reiskapar og med slike reiskapar i kombinasjon med trål, (Torskereguleringsforskriftene), gjer ein fylgjande endringar:

§ 2 første ledd b) og c) skal lyde:

b) frå fredag 2. mars 1984 kl. 2400 til måndag 5. mars 1984 kl. 2400.

c) frå torsdag 12. april 1984 kl. 2400 til søndag 6. mai 1984 kl. 2400.

§ 2 tredje ledd skal lyde:

For fiske med snurrevad gjeld forbodsperioden etter første ledd a) til måndag 30. januar 1984 kl. 2400, forbodsperioden etter første ledd b) til tysdag 6. mars kl. 2400 og forbodsperioden etter første ledd c) til måndag 7. mai kl. 2400.

II

Desse endringane trer i kraft straks.

Etter desse endringane har forskriftene denne ordlyden:

§ 5

Garnmengde

Ingen båt må bruke fleire garn enn det som kan røktast dagleg.

Kap. II.

Kvoterregulering av farty som fiskar etter torsk berre med konvensjonelle reiskapar og farty som fiskar med slike reiskapar i kombinasjon med rekefiske og trål.

§ 6

Maksimalkvote for farty som fiskar med konvensjonelle reiskapar.

Kvart farty som fiskar torsk med andre reiskapar enn trål kan i 1984 ikkje fiske meir enn 400 tonn torsk rund vekt i området nord for 62° n.br. Farty som har konsesjon for å drive trålfiske etter torsk, jfr. forskrifter om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål av 28. april 1978, og som driv slikt fiske i kombinasjon med garn, line eller juksa kan heller ikkje fiske meir enn 400 tonn torsk i nemnde område.

Farty som har fiska opp maksimalkvoten etter første ledd kan ved fiske etter andre fiskeslag take 10% bifangst av torsk rekna i vekt av heile fangsten i kvar landing. Bifangst av torsk som oversig 10% skal reknast som overfiske av maksimalkvoten etter første ledd.

§ 7

Kvoten for farty med konsesjon for rekefiske.

Farty med konsesjon for trålfiske etter reker, jfr. midlertidige forskrifter om adgang til å drive trålfiske etter reker av 23. juni 1978 (rekefiskeforskriftene), kan i 1984 ikkje fiske meir enn totalt 5.000 tonn torsk rund vekt i området nord for 62° n.br.

Kvart farty som har konsesjon for trålfiske

etter reker kan i 1984 ikkje fiske meir enn 175 tonn torsk rund vekt i området nord for 62° n.br.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når det er utrekna at totalkvoten etter første ledd er oppfiska.

Etter at totalkvoten etter første ledd er oppfiska kan det ved fiske etter andre fiskeslag takast 10% bifangst av torsk rekna i vekt av heile fangsten i kvar landing. Denne bifangstregelen gjeld og for farty som har fiska opp kvoten etter andre ledd for fisket er stoppa etter tredje ledd. Bifangst av torsk som oversig 10% skal reknast som overfiske av kvoten etter andre ledd.

§ 8

Kvoterregulering av farty med konsesjon både for rekefiske og torsketrålfiske.

Reglane i § 7 gjeld og for farty og som kjem inn under § 6 punkt 2 i forskrifter om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1984 av 15. desember 1983, som i tillegg til konsesjon for trålfiske etter reker også har konsesjon for trålfiske etter torsk, jfr. forskrifter om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål av 28. april 1978.

Kap. III

Maksimalkvote for farty som driv fiske med garn og line etter botfisk i andre landsoner.

§ 9

Farty som driv fiske med garn og line etter torsk, hyse, sei, kveite, blåkveite, pigghå, lange, blålange og brosmen i sonene til andre land kan i 1984 ikkje fiske meir enn totalt 175 tonn torsk rund vekt med andre reiskapar enn trål i norsk sone mellom 62°n.br. og 65°n.br. og i området nord for 65°n.br. og aust for 0-meridianen.

Sonene til andre land omfattar i §§ 9, og 11 EF-sona, færøysk sone, islandsk sone og NAFO-området.

Kap. V Straffereglar

§ 10

Aktlause eller forsettlege brot på desse forskriftene og medverknad til slike brot blir straffa med bøter, jfr. § 69 i lov om saltvannsfiskerierne og § 11 i lov om regulering av deltakelsen i fisket av 16. juni 1972 og § 13 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

Farty som har overfiska kvoten etter § 9, første ledd, eller som ikkje seinast 13. februar 1984 er registrert etter § 10, kan i 1984 ikkje drive fiske med garn og line i sonene til andre land etter dei fiskeslagene som er nemnde i § 9 må seinast 13. februar 1984 registrerast hos Fiskeridirektøren.

Farty som har overfiska kvoten etter § 9, første ledd, eller som ikkje seinast 13. februar 1984 er registrert etter § 10, kan i 1984 ikkje drive fiske med garn og line i sonene til andre land etter dei fiskeslagene som er nemnde i § 9. I slike tilfelle gjeld maksimalkvoten på 400 tonn i § 6.

Utan omsyn til forbodet i andre ledd kan Fiskeridirektøren tillate eit farty i å drive slikt fiske i sonene til andre land som nemnd i § 9, når overfisket av maksimalkvoten etter § 9 blir inndregan av vedkomande salslag, jfr. § 10b i lov om regulering av deltakelsen i fisket av 16. juni 1982.

§ 11

Bifangst

Farty som har fiska opp kvoten sin etter § 9 kan ved fiske etter andre fiskeslag take 10% bifangst av torsk rekna i vekt av heile fangsten i kvar landing. Bifangstar som overstig 10% skal reknast som overfiske av kvoten etter § 9.

Kap. IV.

Utdytlende reglar

§ 12

Fiskeridirektøren kan gi forskrifter om gjennomføring og utfylling av desse forskriftene.

Forskrifter om fiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1984 med konvensjonelle reiskapar og med slike reiskapar i kombinasjon med trål. (Torskereguleringsforskriftene).

Kap. I.

Utvilda helgefreding, periodar med fiskestopp og avgrensing i garmmengda.

§ 1

Utvilda helgefreding.

I området nord for 62° 11,2' n.br. er det forbode å fiske etter torsk med andre reiskapar enn trål og ruser og å ha andre reiskapar enn ruser ståande i sjøen for fiske etter torsk frå fredag kl. 2400 til søndag kl. 2400 i tida frå 25. mai til og med 17. september 1984.

For fiske med snurrevad gjeld forbodet etter første ledd frå fredag kl. 2400 til måndag kl. 2400.

Reiskap som grunna uver ikkje kan dragast innan forbodstida etter første og andre ledd tek til, skal dragast så snart råd er etter at verhinringa er over.

§ 2

Fiskestopp.

I området nord for 62° 11,2' n.br. er det forbode å fiske etter torsk med andre reiskapar enn trål og ruser og å ha andre reiskapar enn ruser ståande i sjøen for fiske etter torsk:

- frå laurdag 21. januar 1984 kl. 2400 til søndag 29. januar 1984 kl. 2400
- frå fredag 2. mars 1984 kl. 2400 til måndag 5. mars 1984 kl. 2400
- frå torsdag 12. april 1984 kl. 2400 til søndag 6. mai 1984 kl. 2400.

I området nord for 67° n.br. er det forbode å fiske etter torsk med andre reiskapar enn trål og ruser og å ha andre reiskapar enn ruser ståande i sjøen for fiske etter torsk frå fredag 14. desember 1984 kl. 2400 til måndag 31. desember 1984 kl. 2400.

For fiske med snurrevad gjeld forbodsperioden etter første ledd a) til måndag 30. januar 1984 kl. 2400, forbodsperioden etter første ledd b) til tysdag 6. mars 1984 kl. 2400 og forbodsperioden etter første ledd c) til måndag 7. mai 1984 kl. 2400.

Reiskap som grunna uver ikkje kan dragast innan forbodstidene etter første og andre ledd tek til, skal dragast så snart råd er etter at verhinringa er over.

§ 3

Sportsfiske

Forbodet mot fiske etter torsk i §§ 1 og 2 gjeld og sportsfiske. Utan hinder av dette forbodet kan det likevel fiskast til eige konsum med stong og handsnøre. Fisket må avgrensast til dei kvanta av torsk som går med til eigen huslyd sin trong for fersk fisk i forbodsperiodane nemnde i §§ 1 og 2.

Fangst som nemnd i første ledd kan ikkje omsetjast eller tilverkast for sal.

Fiske med juka-maskin vert ikkje å rekna som handsnøre etter denne paragrafen.

§ 4

Bifangst

I periodane med forbod mot fiske etter torsk, jfr. §§ 1 og 2, er det forbode å ta større bifangstar av torsk ved fiske etter andre fiskeslag enn 15% aust for Sværholt i Finnmark og 10% i andre Kystområde, begge rekna i vekt av heile fangsten om bord eller ved landing.

Reketrålfiske. Stenging av kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy.

Med hjemmel i Fiskeridepartementets forskrifter av 15. desember 1983 om regulering av rekefisket i Barentshavet med tilstøtende fjordområder har Fiskeridirektøren den 24. februar 1984 gjort følgende endringer i Fiskeridirektørens forskrifter av 3. februar 1984:

I

§ 1

Pkt. 5 (nytt).
I Vesterålsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 68° 22' E 13° 00'
2. N 68° 22' E 14° 35'
3. N 68° 41' E 14° 55'
4. N 68° 41' E 13° 37'

II

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Etter disse endringene har forskriftene følgende ordlyd:

§ 1

Det er forbudt å fiske etter reker med trål på kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy. Forbudet gjelder i fjordene og på kysten, innenfor 12-milsgrensen i Vest-Finnmark, Troms og Vesterålen, begrenset av 71° n.br. i nord og 68° 22' n.br. i sør.

Unntatt fra forbudet i første ledd er følgende områder:

1. I Malangen mellom 69° 20' n.br. og 69° 40' n.br. og i Malangshola mellom 69° 40' og 69° 55' n.br., begrenset i øst av 18° ø.1.

2. I Andfjorden og Vågsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 20' E 16° 00'
2. N 68° 56' E 16° 00'
3. N 68° 56' E 17° 26'
4. N 69° 09' E 17° 36'
5. N 69° 09' E 16° 45'
6. N 69° 20' E 16° 45'

3. I Loppa – Sørøyaområdet begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 50' E 21° 27'
2. N 70° 24' E 21° 27'
3. N 70° 20' E 22° 05'
4. N 70° 56' E 22° 05'

4. I Lyngen – Arnøyområdet begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 00' E 20° 00'
2. N 70° 00' E 20° 20'
3. N 70° 24' E 20° 40'
4. N 70° 24' E 20° 20'

5. I Vesterålsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 68° 22' E 13° 00'
2. N 68° 22' E 14° 35'
3. N 68° 41' E 14° 55'
4. N 68° 41' E 13° 37'

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrifter av 29. desember 1983 med senere endringer.

Reketrålfiske. Stenging av kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy.

Med hjemmel i Fiskeridepartementets forskrifter av 15. desember 1983 om regulering av rekefisket i Barentshavet med tilstøtende fjordområder, har Fiskeridirektøren den 17. februar 1984 fastsatt følgende forskrifter:

1. N 69° 20' E 16° 00'
2. N 68° 56' E 16° 00'
3. N 68° 56' E 17° 26'
4. N 69° 09' E 17° 36'
5. N 69° 09' E 16° 45'
6. N 69° 20' E 16° 45'

§ 1, pkt. 4 (nytt)

I Lyngen – Arnøyområdet begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 00' E 20° 00'
2. N 70° 00' E 20° 20'
3. N 70° 24' E 20° 40'
4. N 70° 24' E 20° 20'

II

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Etter disse endringene har Fiskeridirektørens forskrifter av 3. februar 1984 følgende ordlyd:

§ 1

Det er forbudt å fiske etter reker med trål på kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy. Forbudet gjelder i fjordene og på kysten, innenfor 12-milsgrensen i Vest-Finnmark, Troms og Vesterålen, begrenset av 71° n.br. i nord og 68° 22' n.br. i sør.

Unntatt fra forbudet i første ledd er følgende områder:

1. Malangen mellom 69° 20' n.br. og 69° 49' n.br. og i Malangshola mellom 60° 40' og 69° 55' n.br., begrenset i øst av 18° ø.1.

I

2. I Andfjorden og Vågsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 20' E 16° 00'
2. N 68° 56' E 16° 00'
3. N 68° 56' E 17° 26'
4. N 69° 09' E 17° 36'
5. N 69° 09' E 16° 45'
6. N 69° 20' E 16° 45'

3. I Loppa – Sørøyaområdet begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 50' E 21° 27'
2. N 70° 24' E 21° 27'
3. N 70° 20' E 22° 05'
4. N 70° 56' E 22° 05'

4. I Lyngen – Arnøyområdet begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 00' E 20° 00'
2. N 70° 00' E 20° 20'
3. N 70° 24' E 20° 40'
4. N 70° 24' E 20° 20'

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrifter av 29. desember 1984 med senere endringer.

Rapportering av tapt garnbruk.

Tap av garn av syntetisk materiale medfører problemer i områder med stor konsentrasjon av bruk. Siden disse garna ikke går i forråttelse, er det av største viktighet å få lokalisert og fjernet disse.

Under Fondet for fiskeleting og forsøk v/ Fiskeridirektøren er det de senere år avsatt midler til fjerning av tapt bruk.

Fiskeridirektøren anmoder derfor fiskerne om å rapportere tapt garnbruk til den lokale fiskeriretleder som rapporterer videre til fiskerisjefen slik at en samlet plan for opprensning kan utarbeides for det enkelte fylke.

I sesongfiskerier hvor oppsyn er satt, bør rapportering skje til oppsynet som rapporterer til fiskerisjefen i det berørte fylke.

Norsk fiske av bunnfisk i Færøysk fiskerisone i 1984.

Fiskeridepartementet har den 23. februar 1984 i medhold av § 4, jfr. § 1 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskerierne, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964 bestemt:

§ 1

Norsk fiske av bunnfiske innenfor den færøyske 200 n. mils økonomiske sone er forbudt. Uten hinder av dette forbud kan det i 1984 fiskes inntil 8000 tonn bunnfisk (lange, blålange, brosmes, sei) hvorav seifangstene ikke må overstige 1150 tonn. Kvoten omfatter også bifangst av andre bunnfiskarter med inntil 1200 tonn til sammen, hvorav bifangstene av en enkelt art ikke må overstige 570 tonn.

Bifangstene av en enkelt fiskeart (torsk, kveite o.l.) skal for hvert fartøy pr. fangsttur ikke overstige 10% av den samlede turfangsten tatt i den færøyske sone.

Fisket skal drives med henholdsvis seigarn og bankline. På linene skal det ikke være over 8 storkroker for hver 100 krok og høyst 8 storkroker for hver 100 favner line.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 1984.

Reketrålfiske. Stenging av kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy.

Med hjemmel i Fiskeridepartementets forskrifter av 15. desember 1983 om regulering av reketrålfiske i Barentshavet med tilstøtende fjordområder har Fiskeridirektøren den 8. mars 1984 gjort følgende endringer i Fiskeridirektørens forskrifter av 3. februar 1984:

I

§ 1

1. Malangen mellom 69°20' n.br. og 69°40' n.br. og i Malangshola mellom 69°40' n.br. og 69°55' n.br., begrenset i øst av 18°21' ø.l.

II

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Etter disse endringer har forskriftene følgende ordlyd:

§ 1

Det er forbudt å fiske etter reker med trål på kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy. Forbudet gjelder i fjordene og på kysten, innenfor 12-milsgrensen i Vest-Finnmark, Troms og Vesterålen, begrenset av 71° n.br. i nord og 68° 22' n.br. i sør.

Unntatt fra forbudet i første ledd er følgende områder:

1. I Malangen mellom 69°20' n.br. og 69°40' n.br. i Malangshola mellom 69°40' n.br. og 69°55' n.br., begrenset i øst av 18°21' ø.l.

2. I Andfjorden og Vågsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69°20' E 16°00'
2. N 68°56' E 16°00'
3. N 68°56' E 17°26'
4. N 69°09' E 17°36'
5. N 69°09' E 16°45'
6. N 69°29' E 16°45'

3. I Loppa – Sorøymrådet begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70°50' E 21°27'
2. N 70°24' E 21°27'
3. N 70°20' E 22°05'
4. N 70°56' E 22°05'

4. I Lyngen – Arnøyområdet begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70°00' E 20°00'
2. N 70°00' E 20°20'
3. N 70°24' E 20°40'
4. N 70°24' E 20°20'

5. I Vesterålsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 68°22' E 13°00'
2. N 68°22' E 14°35'
3. N 68°41' E 14°55'
4. N 68°41' E 13°37'

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrifter av 29. desember 1983 med senere endringer.

Lov om oppheving av lov 21. juni 1963 nr. 2 om bygging, innredning og utvidelse av anlegg for hermetisering og frysing av fisk og fiskevarer m.v. (Frysekonsesjonsloven).

§ 1

Lov av 21. juni 1963 nr. 2 om bygging, innredning og utvidelse av anlegg for hermetisering og frysing av fisk og fiskevarer m.v. oppheves. Loven trer i kraft straks.

Loven ble sanksjonert den 24. februar 1984 og trådte i kraft fra samme dato.

Fiske av brugde og pigghå ved Storbritannia.

Etter en fiskeriavtale fra 1964 mellom Storbritannia og Norge har norske fiskere fram til 31. desember 1984 rett til å fiske pigghå og brugde i bestemte områder i beltet mellom 6 og 12 natuske mil ved Storbritannia. Fiskeridirektøren vil understreke at inngåelsen av årlige fiskeriavtaler med EF ikke har endret norske fiskeres rett til fiske etter avtalen fra 1964. Jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren J.1/84». De bestemte områdene i beltet mellom 6 og 12 natuske mil er heller ikke endret, men til orientering vil Fiskeridirektøren gjenta den fullstendige beskrivelsen av områdene: Norske fiskere kan fiske i beltet mellom 6 og 12 natuske mil fra grunnlinjen for Storbritannias sjøterritorium:

a) etter pigghå: i et område som går fra en linje rett vest av Ard an Runair (North Uist) nordover til en linje rett øst av Start Point (Orknøyene), og som omfatter områdene rundt Flannanøyene, Shetlandøyene og Fair Isle og de utenfor liggende øyer i St. Kilda-gruppen, North Rona og Sulisker, Sule Skerry og Stack Skerry, og

b) etter brugde: i det samme område som for pigghå, og også i området mellom en linje rett vest av Mull of Oa (Isley) og en linje rett vest av Ard an Runair.

Det er vedlagt (./.) et kart som viser områdene med omtrentlig angivelse av posisjonene.

Forskrifter om torskefiske med line, snøre, garn og snurrevad i Møre og Romsdal fylke innenfor 4-mils grensen i den tid som oppsyn er satt.

Fiskeridepartementet har den 22. februar 1984 i medhold av §§ 4, 6 og 31 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. res. av 17. januar 1964 bestemt:

§ 1

Fartøyer som skal delta i vinter- og vårtorskefiskeriene i Møre og Romsdal fylke, innenfor 4-mils grensen i den tid fiskerioppsyn er satt, må på forhånd av vedkommende eier eller hovedsmann være innmeldt til oppsynet i det distrikt fisket som skal drives eller til Fiskerisjefen i Møre og Romsdal, Alesund.

§ 2

Setting av faststående redskaper må ikke ta til før kl. 1300 og skal være avsluttet senest kl. 1700. Settingen skal foregå fra sektoren sørvest/vest mot nordøst/øst eller i motsatt retning.

§ 3

Trekking av faststående redskaper innenfor grunnlinjen må ikke ta til før følgende klokkeslett:

Fra oppsynet er satt til 15. februar kl. 0800
 Fra og med 16. februar til 28. (29.) februar kl. 0730
 Fra og med 1. mars til 15. mars kl. 0700
 Fra og med 16. mars til oppsynet heves kl. 0600.

Utenfor grunnlinjen kan trekking ta til kl. 0700 i fra oppsynet blir satt til 15. mars, og kl. 0600 fra og med 16. mars til oppsynet heves.

§ 4

Faststående garn- og linesetninger skal være merket i samsvar med de generelle regler som gjelder for merking av faststående garn- og linedredskaper i den norske økonomiske sone helt eller delvis lenger ute enn 4 n. mil fra grunnlinjene. Innenfor grunnlinjene kan oppsynet tillate at merkingen foretas etter de regler som gjelder innenfor 4 n. miles grensen. Foruten bøyer skal iler og alle garn være merket.

§ 5

Garnsetningene skal være forsvarlig forankret med dregg på minst 20 kg eller med anker på minst 30 kg. I fjorder og helt innelukket farvann skal likevel ilestein være tillatt til forankring.

§ 6

Alle garn og liner skal trekkes hver dag unnatt på som- og helligdager, ved værhindring og ved havari på fartøy eller motor.

Det er kun tillatt å bruke snurrevad på garn- og linefelt i tiden mellom trekktid og settetid for faststående redskaper. På disse felter må siste setting av snurrevad være avsluttet senest kl. 1245.

Det vises ellers til de alminnelige regler om orden på fiskefeltet m.v. i kap. 3 i loven om saltvannsfiskeriene.

§ 7

Fartøyer som fisker med snøre har vikeplikt for line- og garnfartøyer under setting av redskapene.

§ 8

Fartøyene også sportsfiskefartøyer skal forlate fiskefeltene senest kl. 1800. Snøre- og juksefartøyer kan likevel bruke feltene til kl. 1900 i tiden etter 15. mars.

§ 9

Det er forbudt å trekke og sette redskaper fra kl. 1700 på lørdager og dager for helligdager til kl. 2400 son- og helligdager.

Det er videre forbudt å fiske og å ha redskaper i sjøen fra kl. 1800 onsdag før skjærtorsdag til 2. påskedag.

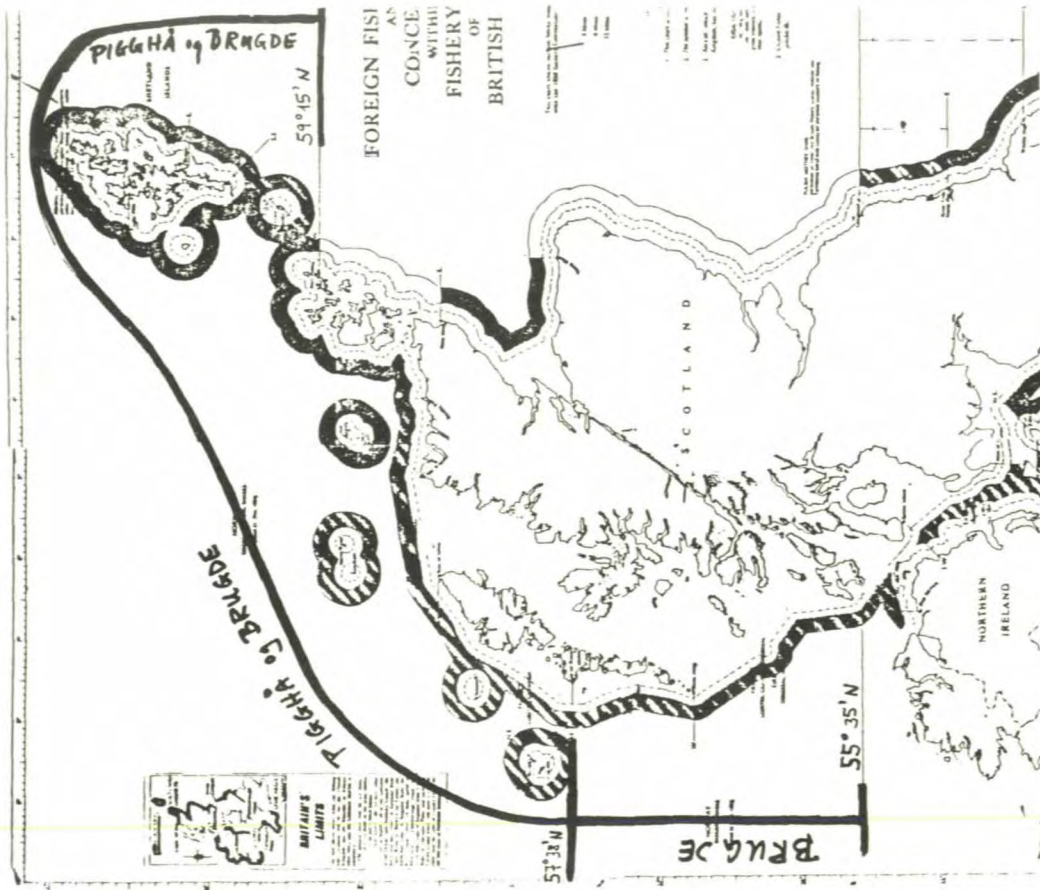
Forbudet mot fiske på son- og helligdager og i påskeuken omfattes også sportsfiske på de regulære torskfeltet. Vedkommende oppsynsbetjent kan fastsette nærmere bestemmelser om avgrensning av disse feltet.

§ 10

Etter forslag fra lokalt fiskerlag og/eller oppsynsbetjent gjennom Fiskerisjefen i Møre og Romsdal kan Fiskeridirektøren fastsette supplerende forskrifter for avgrensede lokale områder.

§ 11

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 1988. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 14. januar 1981 om torskfiske med line, snøre, garn og snurrevad i Møre og Romsdal fylke innenfor 4-mils grensen i den tid som oppsyn er satt.

Barentshavet og Norskehavet nord for 62° n.br. Det samme gjelder i områder og fjorder som støter opp til disse havområdene.

§ 2

Fiskeridirektøren kan gi tillatelse til frysing om bord for produksjon i land. Fartøyer som hadde slik tillatelse i 1981 – 1983, kan også i 1984 fryse reker om bord for produksjon i land. I særlige tilfelle kan Fiskeridirektøren gi tillatelse til å fryse reker selv om rekene ikke går til videre produksjon i land. Slik tillatelse skal gis for et bestemt tidsrom eller bestemt kvantum i samråd med vedkommende salgslag.

§ 3

Fiskeridirektøren gir nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av reglene i disse forskriftene.

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft straks.

§ 5

Deltakende farty må melde frå til Fiskeridirektoratet før avgang til feltet, og må sende kopi til Fiskeridirektoratet av dei meldingane som dei etter vilkåra i EF-lisensen er pålagde å sende EG-kommisjonen.

§ 6

Farty som ikkje seinast 10. april 1984 kl. 2400 GMT har starta fiske ved Aust-Grønland, jfr. meldeplikta etter § 5, mister den kvoten dei er tildelte etter §§ 2 og 4.

Den del av den norske totalkvoten på 2000 tonn som er tildelt farty som kjem under regelen i første ledd, skal etter 10. april 1984 delast i samsvar med reglende i §§ 2 og 4 på dei fartya som seinast 10. april 1984 har starta fisket ved Aust-Grønland. Farty som på grunn av havari blir hindra frå å starte fisket ved Aust-Grønland seinast 10. april 1984 kan etter søknad også takast med ved fordeling av kvotar etter denne paragrafen.

Kvotane fastsett etter denne paragrafen gjeld fram til 7. mai 1984. Deltakende farty kan etter 7. mai 1984 kl. 0000 GMT fiske fritt fram til den totale kvoten på 2000 tonn er oppfiska.

§ 7

Blir fartykvotane etter §§ 3 og 4 ved Vest-Grønland (NAFO-området 1) ikkje utnytta innen 15. august 1984 kl. 0000 GMT, blir kvotetildelingane oppheva og deltakende farty kan fiske fritt fram til den totale kvoten på 450 tonn er oppfiska.

§ 8

Fiskeridirektøren kan fastsetja nærare forskrifter om gjennomføring og utfylling av reglene i desse forskriftene, under dette også forskrifter om dagleg rapporterings-

plikt, prøvetaking og tidspunkt for stopp i fisket når det blir utrekna at kvotane er oppfiska.

§ 9

Forsettleig eller aktlaust brot på reglane i desse forskriftene eller på regler gitt med heimelt i desse forskriftene blir straffa med bøter etter straffelova § 339 nr. 2, dersom ikkje strengare straffereglar kan nyttast.

§ 19

Disse forskriftene trer i kraft straks. Samtidig blir Fiskeridirektoratets forskrifter av 15. desember 1983 om regulering av rekefisket ved Grønland i 1984 oppheva.

Forskrifter om regulering av rekefisket ved Vest- og Austgrønland i 1984.

I medhald av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964, og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, jfr. kgl. res. av 8. september 1972, har Fiskeridepartementet 22. februar 1984 bestemt:

§ 1

Det er forbode å fiske reker ved Vest-Grønland (NAFO-område 1) og i EF-sona ved Aust-Grønland (ICES-område XIV og Va). Utan hinder av forbode i første ledd kan norske fiskarar i 1984 fiske 450 tonn reker ved Vest-Grønland i NAFO-område 1 sør for 68°n.br. og 2000 tonn reker i EF-sona ved Aust-Grønland i ICES-områda XIV og Va.

§ 2

Totalkvoten på 2000 tonn ved Aust-Grønland skal fordelast på dei deltakande farty etter inndeling i følgjande grupper på grunnlag av godkjend lastekapasitet:

- under 80 tonn
- 80 til 99,9 tonn
- 100 til 129,9 tonn
- 130 tonn til 159,9 tonn
- 160 tonn til 199,9 tonn
- 200 tonn og meir.

Fartykvotane blir utrekna slik: 50% av totalkvoten blir delt med likt kantum på kvart farty. Dei resterande 50% blir delt på fartya etter den gjennomsnittlege lastekapasiteten i gruppene.

Ingen farty skal tildele ein fartykvote som er større enn fartyet sin godkjende lastekapasitet.

§ 3

Totalkvoten på 450 tonn ved Vest-Grønland skal delast på farty som seinast 27. februar 1984 er påmelde til Fiskeridirektøren for fiske ved Vest-Grønland i 1984. Dersom den samla godkjende lastekapasiteten til dei påmelde fartya overstig 450 tonn skal kvoten delast etter loddtrekning til 4 av dei påmelde fartya med 112,5 tonn til kvart farty.

Dersom nokon av dei uttrekte fartya har ein godkjend lastekapasitet som er mindre enn 112,5 tonn, skal fartyet sin kvote seljast lik den godkjende lastekapasiteten.

Den resterande delen av den norske totalkvoten skal då delast i høve til storleiken på lastekapasiteten til dei uttrekte fartya med godkjend lastekapasitet større enn 112,5 tonn.

Dersom det 27. februar 1984 ikkje er påmelde farty for fiske ved Vest-Grønland med ein samla godkjend lastekapasitet på minst 420 tonn blir det opna for fritt fiske frå den 28. februar 1984 til totalkvoten på 450 tonn er oppfiska.

§ 4

Fiskeridirektøren avgjer under kva gruppe det einiskilde deltakande fartyet høyrar til, og fastset kvoten til det einiskilde fartyet ved Vest-Grønland og Aust-Grønland.

Ved fastsetting av kvotar etter § 3 kan det gjerast slike justeringar som praktisk omsyn tilseier.

Endringer av forskrifter av 15. desember 1983 om regulering av rekefisket i Barentshavet med tilstøtende fjordområder i 1984.

Fiskeridepartementet har den 9. mars 1984, med hjemmel i §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. res. av 17. januar 1964, bestemt:

I Fiskeridepartementets forskrifter av 15. desember 1983 (nr. 1825) om regulering av rekefisket i Barentshavet med tilstøtende fjordområder i 1984 gjøres følgende endringer:

Forskriftenes overskrift skal lyde:

Forskrifter om regulering av rekefisket i 1984.

§ 1 skal lyde:

For å begrense fisket av undermåls reker og bifangster av undermåls torsk og hyse, kan Fiskeridirektøren for bestemte tidsrom stoppe trålfiske etter reker i visse områder av Barentshavet og Norskehavet nord for 62° n.br. Det samme gjelder i områder og fjorder som støter opp til disse havområdene.

1984 fryse reker om bord for produksjon i land. I særlige tilfelle kan Fiskeridirektøren gi tillatelse til å fryse reker selv om rekene ikke går til videre produksjon i land. Slik tillatelse skal gis for et bestemt tidsrom eller bestemt kvantum i samråd med vekommende salgslag.

§ 2 skal lyde:

Fiskeridirektøren kan gi tillatelse til frysing om bord for produksjon i land. Fartøyet som hadde slik tillatelse i 1981 - 1983, kan også i

Disse endringer trer i kraft straks.

Etter disse endringer har forskriftene følgende ordlyd:

Forskrifter om regulering av rekefisket i 1984

§ 1

Med hjemmel i §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. res. av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. res. bifangster av undermåls torsk og hyse, kan av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet Fiskeridirektøren for bestemte tidsrom den 15. desember 1983 fastsatt følgende forskrifter:

For å begrense fisket av undermåls reker og bifangster av undermåls torsk og hyse, kan Fiskeridirektøren for bestemte tidsrom stoppe trålfiske etter reker i visse områder av

Reketrålfiske. Stenging av kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy.

Med hjemmel i Fiskeridepartementets forskrifter av 15. desember 1983 om regulering av rekefisket i Barentshavet med tilstøtende fjordområder har Fiskeridirektøren den 12. mars 1984 gjort følgende endringer i Fiskeridirektørens forskrifter av 3. februar 1984:

I

§ 1

3. I Loppa – Sørøyaområdet begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70°00' E 20°00'
2. N 70°00' E 20°20'
3. N 69°45' E 20°20'
4. N 69°45' E 20°40'
5. N 70°24' E 20°40'
6. N 70°24' E 20°20'

II

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Etter disse endringene har forskriftene følgende ordlyd:

§ 1

Det er forbudt å fiske etter reker med trål på kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy. Forbudet gjelder i fjordene og på kysten, innenfor 12-milsgrensen i Vest-Finnmark, Troms og Vesterålen, begrenset av 71° n.br. i nord og 68°22' n.br. i sør.

Unntatt fra forbudet i første ledd er følgende områder:

1. I Malangen mellom 69°20' n.br. og 69°40' n.br. og i Malangshola mellom 69°49' n.br. og 69°55' n.br., begrenset i øst av 18°21' ø.l.

2. I Andfjorden og Vågsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69°20' E 16°00'
2. N 68°56' E 16°00'
3. N 68°56' E 17°26'
4. N 69°09' E 17°36'
5. N 69°09' E 16°45'
6. N 69°20' E 16°45'

3. I Loppa – Sørøyaområdet begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70°00' E 20°00'
2. N 70°00' E 20°20'
3. N 69°45' E 20°20'
4. N 69°45' E 20°40'
5. N 70°24' E 20°40'
6. N 70°24' E 20°20'

4. I Lyngen – Arnøyområdet begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70°00' E 20°00'
2. N 70°00' E 20°20'
3. N 70°24' E 20°40'
4. N 70°24' E 20°20'

5. I Vesterålsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 68°22' E 13°00'
2. N 68°22' E 14°35'
3. N 68°41' E 14°55'
4. N 68°41' E 13°37'

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrifter av 29. desember 1983 med senere endringer.

Forskrifter om regulering av fisket etter brisling i Nordsjøen i 1984.

Med heimel i §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964 og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket, jfr. kgl. res. av 8. september 1972, har Fiskeridepartementet 27. februar 1984 bestemt:

I

I forskrifter om regulering av fisket etter brisling i Nordsjøen i 1984 gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Det er forbode å fiske brisling i ICES statistikkområde IV i EF-sona i Nordsjøen.

Utan hinder av forbudet i første ledd kan norske fartøy fiska inntil 25.000 tonn brisling i nemnde område.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvoten i andre ledd er pårekna oppfiska.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Etter disse endringane av forskriftene av 21. desember 1983 har forskriftene følgjande ordlyd:

Forskrifter om regulering av fisket etter brisling i Nordsjøen i 1984.

§ 1

Det er forbode å fiske brisling i ICES statistikkområde IV i EF-sona i Nordsjøen.

Utan hinder av forbudet i første ledd kan norske fartøy fiske inntil 25.000 tonn brisling i nemnde område.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvoten i andre ledd er pårekna oppfiska.

Forskrifter om regulering av kolmulefisket i Færøysk fiskerisone i 1984.

I medhold av § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål, § 6 femte ledd i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket m.v. og § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, har Fiskeridepartementet den 27. februar 1984 bestemt:

§ 1

Det er forbudt for norske fartøyer å fiske kolmule i færøysk fiskerisone i 1984.

Utan hinder av forbudet i første ledd kan det fiskes inntil 30.000 tonn kolmule i færøysk fiskerisone.

Inntil 50 fartøyer kan gis fisketillatelse i færøysk fiskerisone i 1984. Av disse fartøylene kan inntil 16 fiske i sonen samtidig. Når det færøyske fiskerioppsyn i denne perioden har etablert et hovedfiskefelt, kan inntil 10 norske fartøyer delta i fisket i dette felt.

§ 2

Ingen kan drive fiske etter kolmule i færøysk sone i 1984 uten tillatelse fra Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektøren kan bemyndiges til å stoppe fisket når totalkvantumet er beregnet oppfisket.

§ 3

Noregs Sildesalslag bemyndiges til å bestemme i hvilket tidsrom og i hvilket område det enkelte fartøy kan drive fiske i sonen etter § 1.

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Regulering av fiske og taretråling. – Bemyndigelse til fiskeridirektøren.

I medhold av § 3a i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 21. januar 1972 har Fiskeridepartementet 6. februar 1984 bestemt:

§ 1

Fiskeridirektøren bemyndiges til å fastsette regulerende bestemmelser for fiske og taretråling i medhold av § 3a i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 2. mars 1982 om fiske og taretråling i samme område i Rogaland fylke.

Forskrifter om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1984. Agnsildfisket.

Fiskeridirektøren har 14.2.84 med hjemmel i §11 i kgl. res. av 23. desember 1983 (nr. 1130) fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

Det er tillatt å fiske sild med garn til eget forbruk av agn innenfor grunnlinjene nord for Klovningen (61 gr. 56 min. n.br.) Slikt fiske kan bare drives av fiskere som er oppført på blad A eller B i fiskermantallet og bare med ett fiskerregistrert fartøy og ikke med mer enn to faststående garn med en samlet lengde på inntil 60 meter. Omsetning av fangsten er forbudt.

§ 2

Denne forskrift trer i kraft straks.

J.96/83 utgår.

§ 9

Utfyllende bestemmelser.

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av reglene i disse forskrifter.

§ 10

Straffebestemmelser.

Overtredelse av bestemmelser i eller gitt i medhold av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 69 i lov av 7. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og § 13 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

§ 11.

Ikrafttredelse.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1984.

sør til 62° n.br. og derfra rettvisende øst til norskekysten.

§ 2

Registreringsplikt.

Fartøyet som skal delta i fisket etter torsk med trål nord for 62° n.br. skal på forhånd være registrert hos Fiskeridirektøren.

For å kunne bli registrert må fartøyet ha trållatelse etter § 2 første ledd nr. 1 eller nr. 2 i forskrifter av 28. april 1978 om tillatelse til å drive fiske med trål (trålforskriftene), gitt med hjemmel i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

Fiskeridirektøren avgjør under hvilken gruppe det enkelte registrerte trålfartøyer hører.

§ 3

Kvoteregulering

Fartøyer som er registrert etter § 2 kan nord for 62° n.br. ikke fiske mer torsk enn følgende kvanta:

- a. Ferskfisktrålere over 250 BRT og 115' l.l. 540 tonn rund vekt pr. fartøyer
- b. Rundfrysetrålere over 400 BRT 676 tonn rund vekt pr. fartøyer
- c. Saltfisktrålere over 400 BRT 676 tonn rund vekt pr. fartøyer
- d. Fabrikkrålere 876 tonn rund vekt pr. fartøyer

Den kvoten et fartøy er tildelt etter denne paragraf, kan ikke overskrides selv om fartøyet fisker med andre redskaper enn trål.

Fiskeridirektøren kan samtykke i at et fartøys kvote kan fiskes av annet fartøyer tilhørende samme rederi eller administrasjonsenhet og som er tildelt kvote.

Kvoten som er tildelt fartøyer som har konsesjon for reketråliske kan ikke overføres til annet fartøyer slik det er fastsatt i tredje ledd.

§ 4

Ekstra kvote for spesielle behov.

Fiskeridirektøren kan fordele et kvantum på inntil 2.000 tonn, dersom det oppstår et spesielt behov for råstoff til anlegg i nærings- svake distrikter.

§ 5

Oppdeling av fangstsesongen

20% eller mer av årskvoten for ferskfisktrålere under § 3a skal fiskes etter 1. september 1984. Fiskeridirektøren kan dispensere fra denne bestemmelsen for enbåtrederi.

§ 6

Regulering av fiske med småtrålere

1. Fartøyer uten reketrålkonsesjon.

Fartøyer under 150 BRT som ikke har tillatelse til å drive reketråliske, jfr. reketrålfor- skriftene av 23. juni 1978, kan i 1984 fiske inntil 120 tonn torsk rund vekt med trål. Driver slike fartøyer også fiske med garn, line eller juksa, inngår nevnte kvote i totalkvoten på 400 tonn torsk rund vekt etter § 6 i torskere- guleringsforskriftene av 15. desember 1983.

Fartøyer på 150 BRT og derover inntil 250 BRT eller inntil 115' l.l. og større fartøyer som driver annet fiske i kombinasjon med trål- fiske, og som ikke har tillatelse til å drive reketråliske, jfr. reketrålfor- skriftene av 23. juni 1978, kan tildeles en kvote på inntil 75% av en ferskfisktrålerkvote, jfr. § 3a. Ved fast- settelse av kvote for disse fartøyer kan det tas hensyn til fartøyet størrelse, tidligere deltakelse, alternative driftsmuligheter, samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkom- mende fartøyer.

2. Fartøyer med reketrålkonsesjon.

Fartøyer med konsesjon for reketråliske og med størrelse inntil 250 BRT eller inntil 115' l.l. og større fartøyer som driver annet fiske i

Endring i forskrift av 15. desember 1983 nr. 1827, om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1984.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964, § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål, jfr. kgl. res. av 11. januar 1974, og §§ 10, 10a og 10b i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, har Fiskeridepartementet den 2. mars 1984 bestemt:

I

I forskrifter av 15. desember 1983 nr. 1827 om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1984, gjøres følgende endringer:

§ 6 nr. 3 første ledd skal lyde:

«Fartøyer som blir tildelt kvote etter denne paragrafen kan ikke drive trålfiske nord for 62° n.br. i tiden fra og med lørdag 21. januar 1984 kl. 2400 til og med søndag 29. januar kl. 2400, fra og med fredag 2. mars 1984 kl. 2400 til og med mandag 5. mars 1984 kl. 2400 og fra og med torsdag 12. april 1984 kl. 2400 til og med søndag 6. mai 1984 kl. 2400. Tilsvarende forbud gjelder nord for 67° n.br. fra og med fredag 14. desember 1984 kl. 2400 til og med mandag 31. desember 1984

Forskrifter om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1984.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964, § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål, jfr. kgl. res. av 11. januar 1974, og §§ 10, 10a og 10b i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, har Fiskeridepartementet den 15. desember 1983 bestemt:

kombinasjon med trålfiske etter torsk og reker, kan innenfor den fastsatte kvoten på 175 tonn etter §§ 7 og 8 i torskeruleringsforskriftene av 15. desember 1983 likevel fiske inntil 100 tonn torsk rund vekt etter at fisket er stoppet av Fiskeridirektøren i medhold av § 7 tredje ledd i sistnevnte forskrifter. Slike fartøyer over 200 BRT kan av Fiskeridirektøren tildeles en kvote utover 175 tonn og inntil 75% av en ferskfisktrålerkvote, jfr. § 3a nr. 1, dersom særlige grunner tilsier det. Ved tildeling av slik tilleggskvoter skal det legges vekt på fartøyets tidligere deltakelse og alternative driftsmuligheter, samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøyer. Slike tilleggskvoter utover 175 tonn skal ikke regnes med i gruppekvoten i § 7 i torskeruleringsforskriftene av 15. desember 1983. Fiskeridirektøren foretar fastsettelsen av kvotene etter punkt 1 og 2 i denne paragrafen.

3. *Forbud mot trålfiske i bestemte tidsrom.*
Fartøyer som blir tildelt kvote etter denne paragrafen kan ikke drive trålfiske nord for 62° n.br. i tiden fra og med lørdag 21. januar 1984 kl. 2400 til og med søndag 29. januar 1984 kl. 2400, fra og med fredag 2. mars 1984 kl. 2400 til og med søndag 11. mars 1984 kl. 2400 og fra og med fredag 13. april 1984 kl. 2400 til og med søndag 29. april 1984 kl. 2400. Tilsvarende forbud gjelder nord for 67° n.br. fra og med fredag 14. desember 1984 kl. 2400 til og med mandag 31. desember 1984 kl. 2400. Fiskeridirektøren kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra forbudet i dette ledd.

Fartøyer som er gitt tillatelse til å drive fiske med trål som også omfatter fiske etter torsk nord for 62° n.br., men som ikke er tildelt kvote av torsk nord for 62° n.br., jfr. §§ 2 og 8 i trålforskriftene av 28. april 1978, kan

ikke drive direkte trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i de tidsrom som er nevnt i foregående ledd.

§ 7

Forbud mot ilandføring og omsetning av ulovlig fanget torsk.
Bifangstbestemmelser.

Det er forbudt å føre i land eller omsette torsk som er fanget i strid med disse forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av forskriftene. Likeledes er det forbudt å overskride kvoter fastsatt i henhold til disse forskrifter.

Uten hinder av forbudet i første ledd annet punktum kan det ved trålfiske etter sei, blåkveite og uer tas bifangster av torsk med totalt inntil 10% i vekt av fangsten av sei, blåkveite, uer og huse i hver landing. Ved fiske etter flyndre nord for 73° n.br. og vest for 30° ø.l. kan det tas bifangster av torsk med totalt inntil 25% i vekt av fangsten av flyndre i hver landing. Torsk tatt som bifangst i hysellisket kommer til fradrag på fartøyets torskekvote.

§ 8

Fiskestopp innenfor 12-milsgrensen.

Det er forbudt å drive fiske med trål innenfor 12-milsgrensen nord for 62° n.br. søndag 29. og mandag 30. januar 1984, mandag 5. og tirsdag 6. mars 1984 og søndag 6. og mandag 7. mai 1984.

§ 8a

Fiskestopp utenfor 12-milsgrensen

Innenfor området avgrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

N 68°08' E 11°52'
N 69°23' E 10°52'
N 68°42' E 12°17'
N 68°32' E 12°46'

er det forbudt å drive fiske med trål mandag 5. mars og tirsdag 6. mars 1984.

skal ha rett til å foreta inspeksjon av fartøy og redskaper, kontrollere bruken av fangstredskapene og ellers foreta det som er nødvendig for å påse de gjeldende forskrifter.

§ 11

Fartøyeieren eller annen ansvarshavende om bord i fartøyet som deltar i selfangst skal gi inspektøren adgang til fartøyet og ellers være behjelpelig med at inspeksjon kan bli utført tilfredsstillende.

§ 12

Nærmere instruks for inspektørene fastsettes av Fiskeridepartementet.

§ 13

Selavgiften for 1984 fastsettes til kr. 1,- pr. fangst sel uansett selart.

§ 14

Etter ankomst norsk havn pålegges fangstfartøyenes eiere – uten hensyn til hvor fangsten leveres – å melde fangsten og dens sammensetning til Fiskeridirektoratets kontrollverk i Ålesund eller Tromsø, samt foranledige avgiften innbetalt samme steder.

Nærmere bestemmelser om innkreving av selavgiften kan fastsettes av Fiskeridepartementet.

§ 15

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskrift eller som medvirker til det, straffes overensstemmende med § 6 i lov av 14. desember 1951 om fangst av sel, med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

§ 16

Denne forskrift trer i kraft straks.

1 C. 62°50,5' N 6°59,8' O, 62°55' N 6°50' O, 63°0,4' N 6°50' O, 63°1,35' N 6°55,8' O, 62°54,9' N 6°55,8' O, 62°51,8' N 7°2,6' O.

2 D. 62°54,9' N 6°55,8' O, 63°1,35' N 6°55,8' O, 63°1,9' N 6°59' O, 62°55,6' N 6°59' O.

3 B. 62°55,6' N 6°59' O, 63°1,9' N 6°59' O, 63°2,4' N 7°2,2' O, 62°56,4' N 7°2,2' O.

4 A. 62°56,4' N 7°2,2' O, 63°2,4' N 7°2,2' O, 63°2,9' N 7°5,3' O, 62°57,15' N 7°5,3' O.

5 B. 62°57,15' N 7°5,3' O, 63°2,9' N 7°5,3' O, 63°3,5' N 7°9' O, 62°58,05' N 7°9' O.

6 D. 62°58,05' N 7°9' O, 63°3,5' N 7°9' O, 63°3,85' N 7°11,1' O, 62°58,55' N 7°11,1' O.

7 C. 62°58,55' N 7°11,1' O, 63°3,85' N 7°11,1' O, 63°4,9' N 7°17,9' O, 63°0,2' N 7°17,9' O.

8 A. 63°0,2' N 7°17,9' O, 63°4,9' N 7°17,9' O, 63°5,45' N 7°21' O, 63°0,9' N 7°21' O.

9 C. 63°0,9' N 7°21' O, 63°10,5' N 7°21' O, 63°10,5' N 7°24' O, 63°1,6' N 7°24' O.

10 D. 63°1,6' N 7°24' O, 63°10,5' N 7°24' O, 63°10,5' N 7°27' O, 63°2,35' N 7°27' O.

11 A. 63°2,35' N 7°27' O, 63°11,8' N 7°27' O, 63°9,7' N 7°32,5' O, 63°3,7' N 7°32,5' O.

12 B. 63°3,7' N 7°32,5' O, 63°9,7' N 7°32,5' O, 63°8,8' N 7°34,8' O, 63°8,8' N 7°54' O.

13' C. 63°4,75' N 7°16,7' O, 63°6,55' N 7°16,7' O, 63°6,55' N 7°19,7' O, 63°5,2' N 7°19,7' O.

13² C. 63°6,55' N 7°9' O, 63°8,4' N 7°6,5' O, 63°8,4' N 7°13,7' O, 63°6,55' N 7°13,7' O.

14' B. 63°4' N 7°12,4' O, 63°6,55' N 7°9' O, 63°6,55' N 7°13,7' O, 63°4,3' N 7°13,7' O.

14² B. 63°6,55' N 7°13,7' O, 63°8,4' N 7°13,7' O, 63°8,4' N 7°15,2' O, 63°6,55' N 7°15,2' O.

15' D. 63°4,5' N 7°15,2' O, 63°6,55' N 7°15,2' O, 63°6,55' N 7°16,7' O, 63°4,75' N 7°16,7' O.

15² D. 63°6,55' N 7°16,7' O, 63°8,4' N 7°16,7' O, 63°8,4' N 7°19,7' O, 63°6,55' N 7°19,7' O.

16' A. 63°4,3' N 7°13,7' O, 63°6,55' N 7°13,7' O, 63°6,55' N 7°15,2' O, 63°4,5' N 7°15,2' O.

16² A. 63°6,55' N 7°15,2' O, 63°8,4' N 7°15,2' O, 63°8,4' N 7°16,7' O, 63°6,55' N 7°16,7' O.

17 D. 63°8,8' N 7°36,7' O, 63°11,9' N 7°36,7' O, 63°11,6' N 7°44,1' O, 63°8,8' N 7°41,6' O.

18 A. 63°8,8' N 7°34,8' O, 63°11,8' N 7°27' O, 63°12,2' N 7°27' O, 63°11,9' N 7°36,7' O, 63°8,8' N 7°36,7' O.

19 B. 63°12,2' N 7°27' O, 63°13,1' N 7°27' O, 63°14,7' N 7°37,5' O, 63°11,9' N 7°37,5' O.

20 C. 63°11,9' N 7°37,5' O, 63°14,7' N 7°37,5' O, 63°12,6' N 7°45' O, 63°11,6' N 7°44,1' O.

21 A. 63°10,2' N 8° O, 63°20,1' N 8° O, 63°20,1' N, 8°10' O, 63°12,5' N 8°10' O.

22 B. 63°9' N 7°55' O, 63°20,1' N 7°55' O, 63°20,1' N 8° O, 63°10,2' N 8° O.

Forskrifter om regulering av fiske og taretråling i Møre og Romsdal fylke.

Fiskeridirektøren har den 20. februar 1984 i medhold av § 3a i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskerierne, kgl. res. av 21. januar 1972 og Fiskeridepartementets forskrifter av 6. februar 1984 bestemt:

§ 1

Disse forskrifter gjelder for de taretrålingsfelt i Møre og Romsdal fylke som er angitt på vedlagte (/./.) kartblader merket 1 - 3.

§ 2

Det er forbudt å drive taretråling på dypere vann enn 30 m. Et tarefelt som har vært trålt et år, skal være fredet mot taretråling gjennom hele de neste 3 kalenderår.

§ 3

Når taretråling foregår på et felt skal trålingen så vidt mulig drives kontinuerlig til feltet er ferdigtrålt. Fiske skal kunne drives innenfor de utlagte feltet for taretråling i den utstrekning det ikke kommer til fortrengsel for trålerne.

§ 4

Følgende fiskerier skal kunne drives uhindret på tarefelt som er utlagt for tråling:

a. Nottfiske etter sei og makrell. Taretrålerne må vike på steder hvor det skal kastes eller hvor det foregår kasting.

b. Krabbefiske og rusefiske etter torsk i tidsrommet fra og med 1.9. til og med 31.12. samt hummerfiske. Taretrålerne må innrette seg etter dette og kun tråle på steder hvor disse fiskerier ikke drives.

§ 5

Taretrålerne skal sende melding til Fiskerisjefen i Møre og Romsdal i god tid for taretrålingen tar til med opplysning om hvilket felt som aktes trålt og oppgi tidsrom for trålingen. Videre skal meldes fra samme sted når feltet er ferdigtrålt.

§ 6

I årene 1984 - 1987 er følgende felt utlagt for taretråling, jfr. kartbladene:

1984 feltene merket A
1985 feltene merket B
1986 feltene merket C
1986 feltene merket D

§ 7

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 1987.

Beskrivelse av taretrålingsfeltene følger vedlagt (/./.).

Beskrivelse av feltene for regulering av fiske og taretråling i Møre og Romsdal fylke, jfr. utsnitt av sjøkart nr. 309, datert 20.2.84.

I området fra Buadjupeet og sørover til og med felt 43D begrenses de enkelte taretrålingsfelt mot nord og sør av hvert hele bredde-minutt.

Fra Buadjupeet til grensen mot Sør-Trøndelag begrenses de enkelte feltet av rette linjer trukket gjennom følgende punkter (Sjøkartene nr. 35, 36 og 40):

Forskrifter om fangst av sel utenfor norskekysten i 1984.

Fiskeridepartementet har i medhold av lov av 14. desember 1951 nr. 1 om fangst av sel §§ 3, 4 og 5, jfr. kgl. res. av 16. mars 1984 og § 10 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltagelsen i fisket m.v., bestemt:

Vesterisen

§ 1

Med Vesterisen forstås i denne forskrift drivisområdene ved Jan Mayen og utenfor Øst-Grønlands kyst nord for 66°30' nordlig bredde unntatt områder innen Islands økonomiske sone.

I Islands økonomiske sone er det unntaksvis adgang til fangst når et fartøy følger seilfremkomster inn i sonen.

§ 2

Det tillates fangst maksimum 7000 grønlandssel og maksimum 8000 voksne klappmysshanner.

Det er forbudt å avlive klappmysshunner.

§ 3

Det er forbudt å fange eller å drepe grønlandssel før 10. april kl. 0700 GMT og etter 5. mai kl. 2400 GMT. For klappmyss er det forbudt å drive fangst før 22. mars kl. 0700 GMT og etter 5. mai kl. 2400 GMT. Det er forbudt for fartøyene å gå fra Norge før 15. mars kl. 1800 norsk tid.

§ 4

Det er forbudt å foreta mer enn en fangsttur til fangstfeltene i Vesterisen. Fiskeridepartementet kan dispensere fra denne bestemmelsen. Slik dispensasjon kan bare gis i de tilfeller et fartøy på grunn av tvingende omstendigheter må forlate fangstfeltet uten å ha oppnådd tilfredsstillende fangstresultat.

Østisen (øst for 20° østlig lengde).

§ 5

Det tillates fangst maksimum 18 000 grønlandssel i Sovjetunionens økonomiske sone. Fangst av andre selarter er forbudt i den sovjetiske sone. Det er forbudt å fange klappmyss i Østisen.

§ 6

Det er forbudt å fange grønlandssel før 23. mars kl. 0700 GMT og etter 30. april kl. 2400 GMT. De sovjetiske myndigheter vil kunne forlange fangsttiden dersom ugunstige fangstforhold gjør det nødvendig, dog ikke ut over 10. mai kl. 2400 GMT.

§ 7

Storkobbe er inntil videre totalfredet i Østisen øst for 37° østlig lengde i området nord for 75° nordlig bredde og øst for 20° østlig lengde i området sør for 75° nordlig bredde.

Generelt.

§ 8

Fangstkvotene for Østisen fordeles på de deltagende fartøy med lik kvote.

§ 9

Utenom de foran nevnte fangstfelt er all regulær skutefangst av sel forbudt hele året. Fiskeridepartementet kan for ringsel og storkobbe dispensere fra denne bestemmelse i Nordisen (Svalbardområdet) vest for de grenselinjer som er angitt i § 7.

§ 10

For å påse at bestemmelsene i denne resolusjonen overholdes, kan Fiskeridepartementet oppnevne inspektører. Inspektørene

enkeelte deltakende fartøy samt gi bestemmelser og redskapsberegninger.

Fartøyet som får kvote etter denne paragraf kan ikke tildeles kvote etter andre bestemmelser i disse forskrifter.

§ 11

Agrifiske.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan Fiskeridirektøren gi adgang til fiske innenfor grunnlinjene med faststående garn til eget forbruk av agn.

Adgangen kan begrenses til bestemte områder, tidsrom og et bestemt antall garn pr. båt.

Omsetning av sild fisket i medhold av denne paragraf er forbudt.

§ 12

Fritidsfiske.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan det drives fiske med håndsnøre (hekling) til eget konsum.

Fiskeridirektøren kan i den tiden det er tillatt å drive fiske med not eller garn etter §§ 9 og 10 tillate fiske til eget konsum med ett garn på inntil 30 meter regnet pr. husstand.

Slik tillatelse kan begrenses til bestemte områder. Omsetning av sild fisket i medhold av denne paragraf er forbudt.

§ 13

Overgangsbestemmelser.

De som har fått tildelt kvote etter forskrifter om regulering av fisket etter norsk værgytende sild for sesongen 1983–84 av 10. juni 1983, og som ikke har tatt hele kvoten, kan fiske denne frem til 14. april 1984. Det samme gjelder de fartøyer/personer som oppfyller vilkårene for å kunne fiske sild med garn etter nevnte forskrifter.

V forskjellige bestemmelser.

§ 15

Gjennomføring og kontroll.

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter for gjennomføringen og kontroll av disse forskriftene, herunder regler om låssetting samt prøvetaking og kontroll av fangstene ved ilandføring.

§ 16

Dumping og neddreping.

Er sild forsettlig eller uaktsomt dumpet eller er det på annen måte forårsaket neddreping av sild, kan Fiskeridirektøren foreta en forholdsmessig avkorting av kvoten eller trekke tillatelsen tilbake.

§ 17

Straff.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer disse forskrifter eller overskrider den kvote som fastsettes eller som medvirker hertil, straffes med bøter. Forsøk straffes på samme måte.

§ 18

Bemyndigelse.

Fiskeridepartementet bemyndiges til å endre disse forskrifter.

§ 19

Ikrafttredelse.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1984. Samtidig oppheves forskrifter om regulering av fisket etter norsk værgytende sild for sesongen 1983–84, fastsatt ved kgl. res. av 10. juni 1983.

J.30/84 utgår.

§ 9

Forsettlig eller aktaust brot på reglane i desse forskriftene eller på regler gitt med heimel i desse forskriftene blir straffa med bøter etter straffelova § 339 nr. 2, dersom ikkje strengare straffereglar kan nyttast.

§ 10

Desse forskriftene trer i kraft straks. Samtidig blir Fiskeridepartementets forskrifter av 15. desember 1983 om regulering av rekeltisket ved Grønland i 1984 oppheva.

en, betyr det lave tallet på dyr at bestanden er sårbar og følsom for påkjenninger gjennom fangst, klimavariasjon o.s.v.

Artikkelforfatterne konkluderer med at det er helt nødvendig å integrere kunnskap om fødeopptak, pedasjonen, konkurransen med fiskemelindustrien og kraftige endringer i rekrutteringsnivået hos de forskjellige arter i denne

ressursen. Denne kunnskapen er nødvendig for innføringen av fornuftige og riktige verneiltak for uventede svingninger i bestandens tilstand, sier de.

Viktige områder hvor forplantningen, fødselen, fødeinntaket av selunger finner sted må beskyttes fra menneskelige inngrep. En rasjonell forvaltning må til slutt ta hensyn til sosio-økonomiske faktorer for å beholde en ressurs som

er viktig og nødvendig for den arktiske regionen. For alle selartene er den vitenskapelige kunnskapen om artenes biologi og betydning i det arktiske økosystem så grenseløst utilstrekkelig at et sikkert vern ikke kan garanteres.

Landets første etablererskole startes i Trøndelag

Distriktenes utbyggingsfond (DU) bevilget 10. mai 100.000 kroner i tilskott til opprettelse av en etablererskole ved Nord-Trøndelag Distriktshøgskole i Steinkjer. Distriktshøgskolen vil dermed starte et prøveopplegg i august der mulige bedriftsetablerere vil få hjelp til å starte og drive sin egen virksomhet. Planen er at etablererskolen skal bli et fast undervisningstilbud – landets første i sitt slag.

Gjennomarbeidet

Etablererskolen vil bestå av tre deler. Første del blir et oversikts-seminar hvor ca. 50 deltakere skal gå gjennom

hovedtrekkene ved en etablering og få noe hjelp enkeltvis til sitt eget planlagte prosjekt. Omtrent 20 av deltakerne vil så få tilbud om å fortsette med del to og tre, som er beregnet på personer med seriøse planer om å starte egen virksomhet. Disse vil få omtrent 40 timers teoretisk undervisning pluss oppfølging enkeltvis. Alle viktige sider ved foretaksplanen vil bli gjennomarbeidet av den enkelte med faglig bistand fra konsulenter.

Lokal kompetanse

Prosjektet, som også kalles «Sett igang», skal gjennomføres i samarbeid

mellom distriktshøgskolen, Statens Teknologiske Institutt (STI) og INKO-tjenesten i Namsos og Nord-Trøndelag Næringsutvikling. Prosjektet vil dermed også bygge opp lokal kompetanse i tiltaksarbeid. Distriktshøgskolen skal ha det faglige ansvar og stå for det meste av den teoretiske undervisningen, mens STI skal ha hovedansvaret for å følge opp den enkelte deltaker. Fylkeskommunen skal følge opp prøveopplegget slik at det blir et fast undervisningstilbud ved distriktshøgskolen.

Rimelig

Kostnadene ved prosjektet anses som rimelige. Selv med en beskjeden målsetting på fem nyetableringer vil utgiftene pr. etablering ligge på ca. 40.000 kroner. Til sammenlikning lå kostnaden pr. etablering i Hårøfterprosjektet for Nord-Norge og Trøndelag på rundt 70.000 kroner.

DU har tidligere dekket mesteparten av STI's utgifter med å utvikle undervisningsmaterieell til en slik etablererskole. Utbyggingsfondet har hatt som mål å få knyttet skolen til regionale undervisningstilbud, og ser derfor meget positivt på at opplegget vil bli forsøkt i praksis i et utbyggingsfylke. DU-støtten utgjør omtrent halvparten av kostnadene på 205.000 kroner. Resten skal dekkes av fylkeskommunen, deltakerne og annen lokal kapital.

Kinas statsminister besøker Akvariet

Mange prominente personer har avlagt Akvariet på Nordnes et besøk. I pinsehelgen er det den kinesiske statsministeren Ziyang Chao som tar seg tid til å se Akvariet. Under sitt to dagers besøk i Bergen besøker han Akvariet 2. pinsedag sammen med et følge på hele 100 personer.

FISKERIDIREKTORATET

Havforskerassistent

Ved Statens Biologiske Stasjon Flødevigen, Arendal, er ledig en stilling som havforskerassistent fra 1. september 1984.

Til stillingen kreves utdanning fra teknisk skole eller tilsvarende videregående utdanning. Praksis er ønskelig.

Arbeidet omfatter spesielt databehandling og programmering innenfor fagfeltene oseanografi og marinbiologi. For øvrig må den som blir ansatt delta i teoretisk og praktisk forefallende arbeide i laboratorium og på tokt med forskningsfartøy, og etter behov delta i skiftordninger utenom vanlig arbeidstid og i helger.

Havforskningsassistent lønnes etter statens regulativ i l.tr. 12-19, avhengig av utdanning og tidligere praksis for tiden tilsvarende kr 88.519,- til 117.893,-. Fra bruttolønn trekkes 2 % til Statens Pensjonskasse.

Søknad merket «33/84», med vitnemål og attester sendes Statens Biologiske Stasjon Flødevigen, 4800 Arendal, innen 15. juni 1984.

Brosjyre for selfangsten

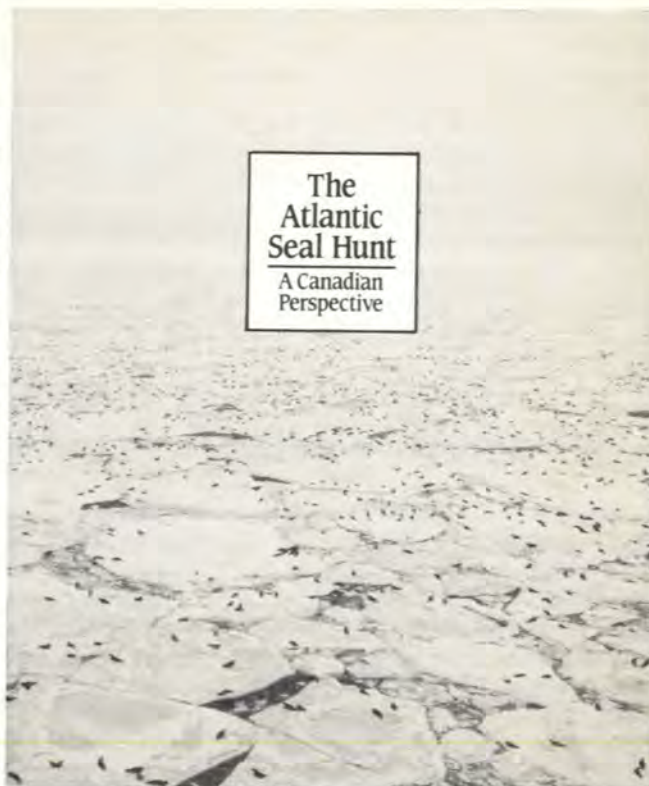
Canadiske myndigheter har nå for alvor kastet seg inn i kampen mot selfangstmotstanderne. Og det har de blant annet gjort ved å lage en brosjyre som gir den canadiske regjeringens syn på de forskjellige deler av fangsten.

Teksten er lagt opp svært saklig og nøkternt og skulle være lettfattelig for de som vil. Av innholdet kan vi nevne stikkord som selpopulasjonene i Canada, viktigheten av fangsten og spørsmålet om selfangst er human. Og ikke minst har de tatt med en liste med forklaring på hva de forskjellige termer som blir brukt i debatten står for.

Konklusjonen myndighetene er kommet til er at den canadiske regjering ikke kommer til å forby den årlige selfangsten. Selfangst har hatt en stor økonomisk betydning både for Inuitene og fiskerne på Atlanterhavskysten – og det vil den fortsatt ha.

«Fangsten er human og det fins ingen bevis for at grønlandsselen på noen måte er truet. Tvert imot, vitenskapelige undersøkelser indikerer at bestanden øker gradvis, i overensstemmelse med den canadiske politikken som gir rom for økning ved å fastsette strenge kvoter for den årlige fangsten.

Basert på disse fakta, vil Canada fortsette å kontrollere selbestanden på samme måte som de kontrollerer alle andre fornybare marine bestander for å oppnå best mulig langtidsutbytte innenfor grensene av sunne, fornuftige prinsipper.»

Sammenbrudd for distribusjon

Et forsøk på å få til et nasjonalt distribusjonsnett for fersk fisk i Storbritannia har delvis brutt sammen. Forsøket, som mange hadde store forhåpninger til, brøt sammen etter bare to måneder!!

På papiret så opplegget ut til å være den perfekte løsning på problemet med dyr – og etter manges mening bortkastet – transport.

Både Fleetwood og Lowestoft hadde store problemer med å få produsert fisken i tide til å få den til Grimsby for videredistribusjon i det nye systemet. Leveringsfristen i Fleetwood var ved firetiden om ettermiddagen, i Lowestoft måtte fisken være ferdig for levering enda tidligere. Dette viste seg å være umulig å følge opp, særlig på dager med stor tilførsel av fisk.

Holdningen i de to fiskerbyene var at det nye transportsystemet, med base i Grimsby, hadde gode muligheter om de hadde fått tid til å utvikle seg. Slik systemet nå var måtte det til en drastisk forandring for å få det til å fungere. I dag går hoveddelen av trafikken sørover med biler fra Fleetwood og Lowestoft, noe som betyr at forholdene er tilbake til det gamle.

–fishing news–

lån og løyve

«Årøybuen»

Fiskeridirektøren har gitt **Karl J. Paulsen, Kiberg**, løyve til å overta eiendomsretten til m/s «Årøybuen», H-30-A. Samme tillatelse er også gitt til **Jan Kåre Magnussen, Nordfold**. Nåværende eier av «Årøybuen» er Frode Saltskår, Kleppestø.

Paulsen har også fått tilsagn om at han kan regne med å få loddetråltillatelse for «Årøybuen».

«Årøybuen» ble bygd i 1968. Lengste lengde er 25,97 m og den er på 113 brt.

A/S Rørvik Fisk & Fiskematforretning

A/S Rørvik Fisk & Fiskematforretning, Rørvik, har fått godkjent sitt anlegg for ferskfis pakking, filetering, tørrfisk- og saltfisktilvirking, rekemotak og -pilling og skaldyr.

Teknisk avdeling i Fiskeridirektora-

tet har beregnet installasjonene i Rørvik til følgende kapasiteter: fryselagervolum på 1.235 m³, luftfryser for 15 tonn i døgnet og kompressorkapasitet på 90.000 kcal/h v/–35°/+25° C. Firmaet har imidlertid ennå ikke fått konsesjon og godkjenning kan ikke gis for slik konsesjon foreligger.

Anlegget får ikke godkjenning for å oppbevare menneskeføde og dyrefôr på samme fryselagerrom.

Anlegget har fått reg.nr. NT-169, og er innført under avdeling 01, 02, 06, 07, 10, 11 og 23.

Alta

NVE-Statskraftverkene har fått registrert sitt anlegg for klekking og produksjon av settefisk inntil 100.000 stk. sjødyktig settefisk av laks og innlandsaure. Anlegget skal plasseres ved utløpet av Falselva i Tallvik i Alta kommune.

Fiskerinemnder og -styrer på kurs

Etter loven om rettledningstjenesten i fiskerinæringen skal kommunene velge fiskerinemnder hvert fjerde år på like linje og med samme funksjonstid som andre utvalg og nemnder på kommunalt plan.

I forbindelse med siste kommunevalg har det skjedd en del endringer i forutsetningene for fiskerinemndenes virksomhet. Nå eksisterer ikke lenger kravet om spesielle kunnskaper om fiskerinæringen for å bli valgt. Likestillingsloven krever dessuten bedre kjønnsmessig fordeling samtidig som Fiskeridepartementet har fastsatt at en rekke kommuner skal velge fiskerinemnd sammen med nabokommunene eller også redusere antall medlemmer i nemnda.

Meldinger til fiskeriadministrasjonen tyder på at det er mange nye formenn og medlemmer i nemndene, noe som representerer en stor utfordring for fiskeriadministrasjonen som har ansvaret for å gi nemndsmedlemmene informasjon og opplæring om arbeidsoppgaver og prosedyrer.

Til dette arrangerer administrasjonen kurs for nye medlemmer i fiskerinemnder og fiskeristyrer, noe som ventelig vil gjøre dem bedre skikket til å utføre de viktige oppgavene de er pålagt.

Nye oppgaver – økt ansvar

Fiskerinemndene har i lang tid vært myndighetenes første ledd i behandlingen av lånesøknader til Statens Fiskarbank, konsesjonssøknader og lokale reguleringer. Etter hvert har de fått en rekke nye oppgaver, slik at de i dag også har ansvar for føring av manntallslistene, de skal bistå Garantikassen i forskjellige spørsmål – blant annet arbeidsløsetrygd, ferieordning og minstelott, og de skal gi råd i forbindelse med kommunalt plan- og tiltaksarbeid.

I 1981 overtok Staten det økonomiske ansvaret for nemndene, men det betyr ikke at tilknytningen til kommunen er blitt svakere. Loven gir nemndene rett og plikt til blant annet å uttale seg om alle fiskerispørsmål på kom-

muneplan. På den bakgrunn er det i strid med norsk lov dersom en kommune gjør vedtak om reguleringsplaner eller enkeltvedtak som berører fiskerinæringen uten å spørre fiskerinemnda til råds.

Veksten i akvakultursektoren og forslagene til ny planlov tilsier at saksmengden til fiskerinemndene vil øke. Utkastet til planlov foreslår som kjent blant annet at kommunene skal få økt ansvar for disponering av strand- og kystsonen.

Derfor er det viktig at både fiskerinemndene og fiskeriretterne settes i stand til å definere og forsvare fiskerieringens interesser. Blant annet må den lokale fiskeriforvaltningen få grundig innføring i korrekt saksbehandlingsprosedyre og kravene til utforming av vedtak.

Kurs i Trøndelag

Fiskerisjefene i Finnmark, Rogaland og Trøndelag har nylig arrangert kurs for sine fiskerinemndsformenn, nye medlemmer i fiskeristyrene og fiskerirettere. De andre fiskerisjefene kom-

mer til å arrangere tilsvarende samlinger dersom økonomien tillater det.

For å illustrere hva som tas opp på slike kurs, skal vi kort gjengi sakslisten på Trøndelagskurset. Dette kurset ble avviklet på Oppdal 9. og 10. mai i år:

- Lov om rettledningstjenesten i fiskerinæringa og instruks for fiskerinemnder og fiskerirettere.

Innledning ved seksjonsleder Terje L. Magnussen, Fiskeridirektoratet, om arbeidsoppgaver og forholdet mellom lokale og sentrale fiskerimyndigheter.

- Om forskrifter og retningslinjer for føring av manntall for fiskere, fangstmenn m.v.

Orientering ved førsteamanuensis Peter Ørebeck, Universitetet i Tromsø.

- Forvaltningsloven og offentlighetsloven.

Gjennomgang av lovverket med eksemplifisering fra fiskerinæringen ved førsteamanuensis Peter Ørebeck.

- Konsesjonsordninger og reguleringer i fiskeriene.

Personlig sekretær Paul Birger Torgnes holdt et engasjert foredrag på kurset i Trøndelag.

Fiskerisjef Alf Albrigtsen foreleste for medlemmer i fiskeristyrer og -nemnder i Oppdal.

Fiskeriministerens personlige sekretær, Paul B. Torgnes, orienterte om gjeldende ordninger og om regjeringens framtidige konsesjonspolitikk.

– Tiltaksarbeid og prosjekt som er satt igang av fiskerietaten i Trøndelag. Fiskerisjef Alf Albrigtsen orienterte om de mange prosjektene som er igang for å videreutvikle eller bedre samarbeidet innen fiskerinæringen i Trøndelag.

– Om akvakulturnæringen i Trøndelag.

Konsulent Willy Skauffell ved fiskerisjefens kontor orienterte om utviklingen innen fiskeoppdrett og skjelldyrking.

– Om konkurrerende bruk av kystsonen.

Foredrag av konsulent Torleif Paasche, fiskerisjefens kontor, om kystsonekartlegging og de planer som er

framlagt om forvaltningen av strand- og kystsonen.

– Om finansieringsordninger for fiskefartøy og foredlingsanlegg.

Innledningsforedraget ble holdt av avd.dir. Sverre Grønningseter, Statens Fiskarbank avd. Ålesund.

Samtlige foredrag ble fulgt av spørsmålsrunde og diskusjon som vi ikke skal gå nærmere inn på her.

Terje Magnussen

152 NFFR-prosjekter

Norges Fiskeriforskningsråd (NFFR) bevilget i 1983 omlag 38 millioner kroner til 152 forskningsprosjekter og -program. Det kom inn 234 søknader om forskningsmidler med et samlet søknadsbeløp på 61 mill. kroner.

For 1984 er det foreløpig innvilget 133 prosjekter og program til 37 mill. kroner. Det ble søkt om støtte til 202 prosjekter for tilsammen 66 mill. kroner.

NFFR brukte i 1983 omlag 3,6 mill. kroner til stipender. Dette går fram av Norges Fiskeriforskningsråds årsmelding for 1983.

Forskningsstøtten gikk til ulike aktiviteter innenfor det marine miljø, og fordelte seg med 7,3 mill. kroner på biologisk rettet aktivitet, 11,4 mill. kro-

ner på fangst og fartøysforskning, 14,3 mill. kroner til foredling og 4,8 mill. kroner til forskningsprosjekter innenfor økonomi og samfunnsfag.

I 1983 besluttet NFFR i samarbeid med Norges Almenvitenskapelige forskningsråd (NAVF) og Miljøverndepartementet (MD) å starte opp et marinøkologisk forskningsprogram i Arktis. Pro Mare, som programmet heter, har som formål å beskrive samt øke forståelsen for hvordan de arktiske marinøkologiske systemene fungerer, og bygge opp faglig kompetanse når det gjelder forvaltningen av viktige dyre- og fiskebestander og vurderingen av effekter av forurensning. Programmet vil gå i perioden 1984–1989 og vil koste initiativtakerne NFFR, NAVF og MD omlag 35 mill. kroner.

NFFR-nytt

er siste tilskudd på informasjonstrøet i fiskerinæringa.

Nå er ikke dette et presentløst prosjekt som tar mål av seg til å bli et nytt Me'a eller Fiskets Gang. Nei, NFFR har her lagt seg på en moderat linje og første nummer er et brettet A-4 ark: 4 sider.

Men det er innholdet som teller, og her vil nok folk i fiskerinæringa finne mang en interessant notis. En grei måte å få ut nødvendig informasjon på, spør du oss.

Og er du interessert i å få bladet, er det bare å ta kontakt med NFFR, Postboks 1853 Jarlesletta, 7001 Trondheim.

Havertproblem i Canada

Fiskere på østkysten av Canada driver lobbyvirksomhet overfor myndighetene i arbeidet for å redusere den økende bestanden av havert (gråsel). Fiskerne ønsker at fiskerimyndighetene skal gå inn for et nedskytningsprogram, heter det i en artikkel i mai-nummeret av National Fisherman.

Haverten har gjort stor skade på fisk og fiskeredskaper og har også i lengre tid tilført oppdrettsanlegg betydelig skadeverk, særlig i New Brunswick. I desember i fjor beløp skadene på oppdrettsanlegg seg til 500.000\$. Oppdretterne har forøvrig funnet en medtode til å skremme bort selen ved å sette ut nett utenfor anleggene.

Biologen Keese Zwanenburg sier til National Fisherman at fødselsraten for havertunger på Sable Island, som er hovedområdet for denne selbestanden, har steget med 12% årlig fra 1963 og fram til i dag. De siste tellingen på Sable Island bekrefter påstanden om en kraftig økning i bestanden. I januar og februar i år ble det talt ca. 7000 havertunger på Sable Island. I 1963 var tallet bare 300.

Norges Fiskeriforskningsråd - NFFR - finansierer og har faglig tilsyn med forskning. Rådet skal trekke opp retningslinjer for en samlet norsk forskningspolitikk for kystsamfunnene, fiskerinæringen og det marine miljø, og planlegge og prioritere forskning på dette området.

FORSKNINGSBEVILGNINGER

For 1985 fra Norges Fiskeriforskningsråd (NFFR)

Søknader om bevilgninger fra Norges Fiskeriforskningsråd (NFFR) til gjennomføring av forskningsprosjekter i 1985, må sendes rådet innen **1. juli 1984**.

Bevilgninger gis til forskningsprosjekter med tilknytning til det marine miljø, innenfor fagområdene Fiskerienes naturgrunnlag, Fangst/Fartøy, Foredling, Bedrift, Marked og Samfunn og Akvakultur. Akvakultur er etablert som nytt fagområde i NFFR fra 1985.

NFFR-Program:

PRO MARE (Marinøkologisk forskning i Arktis)
Søknadsfrist **1. juli**.

FRISK FISK (Sykdomsforskning på fisk)
Søknadsfrist **1. juli**.

ENERGIFORSKNING (Midler gjennom OED)
Søknadsfrist **1. juli**.

Ny søknadsprosedyre:

NFFR har gått bort fra kravet om årlig prosjektsøknad. Det kan heretter søkes om støtte for **hele** den tiden et prosjekt er planlagt å vare.

Søknad om forskningsbevilgninger fra NFFR skrives på eget skjema, som sammen med en veiledning fåes ved henvendelse til:

Norges Fiskeriforskningsråd

NFFR - Håkon Magnussons gate 1 B
Telefon (07) 92 18 11, Postboks 1853, 7001 Trondheim

Interfood '84

Den tiende Interfood messa går av stabelen i Göteborg fra 23. til 26. oktober i år. Messa har denne gang samlet 300 utstillere som skal fylle de 11.000 m², noe som betyr at Interfood denne gangen blir større enn noen gang før.

I forbindelse med messa skal det tas i bruk en ny messehall, nye konferansesaler er bygget og

det er klart for åpning av tre nye restauranter. Dessuten blir det åpnet et 18 etasjers høgt hotell på messeområdet på senhøsten.

I tilknytning til messa, blir det arrangert sju konferanser. Temaene varierer fra bedre energibruk og mer effektiv rengjøring, mer effektiv lagerstyring, markedsføring, eksport av matvarer, til bedre skolemat og lydabsorberende utstyr i matvareindustrien.

Imitasjon av kolmule

Produksjon av imitasjonsprodukt blant annet for å nyttiggjøre seg en stor ressurs som kolmule, er siste nytt på Færøyane. I første omgang skal det produseres en skaldyrimitasjon og produksjonsstart er allerede i vår.

Færøylværingene har vært i Japan for å lære og de benytter japansk utstyr. Samtidig blir det drøftet hvorvidt japanske fartøy skal få fiske kolmule ved Færøyane som kompensasjon for at de har delt sine kunnskaper med færøylværingene.

Råstoffet til produksjonen skal tas av en færøysk fabrikktråler. Så snart fisken er ombord, blir det produsert en slags fiskepasta som kalles surimi og som danner råmaterialet i produksjonen.

Nytt Molde-firma

Aquaterm A/S har fra 1.5.1984 overtatt salg og produksjon av varmpumper - kjøleanlegg (RSW) som tidligere Bolsones Verft leverte.

Bak det nye firmaet står A/S Linjebygg i Molde, samt de tre tidligere ansatte ved energiavdelingen ved Bolsonens Verft; Per Johansen, Erik Holm og Stein Magne Aarseth.

Det nye firmaet vil fortsette på de samme markeder som tidligere. Settefiskanleggene er i dag hovedmarkedet for varmpumpen, hvor dens oppgave er å varme opp vann til klekking og startføring av laks og ørret yngel frem til utsetting i sjøen.

For kjøleanleggene er det fiskeflåten som er hovedmarkedet. Det er idag ca. 105 fiskebåter som har installert «Bolsones anlegg» ombord.

Til de allerede leverte anleggene vil vi yte service, samt konkurrere om de nyinstallasjoner som måtte komme.

Staben i det nye firmaet vil bestå av de ovennevnte personer med følgende arbeidsfordeling:

Siv.ing. Per Johansen, Disponent

Ing. Erik Holm, markedsføring - salg - prosjektering.

Ing. Stein Magne Aarseth, Produksjon -

service - salg.

Det nye firmaet vil holde til i Molde.

Når det gjelder prioriteringer i fremtiden vil Aquaterm A/S satse på videreutvikling av de eksisterende produkter, samt utvikling av produkter innen varme - kjøling - frysing.

Formann Nils O. Golten:

Ringnotflåten på sildefiske – eit verkeleg lyspunkt i 1983

Første veka i mai sto i fiskarens teikn i Bergen. Mellom anna vart det avvikla ei rekke årsmøte, sjølv sagt også årsmøtet til Hordaland Fiskarlag.

Etter vanleg kotyme skulle dette vore avvikla hausten 1983, men vart utsett til no – mellom anna for å spare pengar. Også fiskarorganisasjonen slit med trengre økonomi og fylkeslaga er blitt bedne om å redusera forbruket sitt på ein måte som gjer minst moglege skadeverknader for organisasjonen.

Formannen i Hordaland Fiskarlag kommenterte dette slik i si helsingstale:

«Det er først og fremst salslaga som finansierer faglaget, i dag med 1 % av bruttoomsatt. Men saka er den at med dei prisane fiskarane får for si vare, er det begrensa kva ein kan trekka på seddelen dersom det i det heile skal verta noko att å leva av for fiskaren. Eg meiner grensa snart er nådd for det anstendige her».

–mønster frå Bondestemna

I arbeidet med å finne fram til sparemåtar vart idéen om Vestlandske Fiskarstemna lansert etter modell av Vestlandske Bondestemna som har vore ein årleg tilstelling i Bergen i 50 år. Dette resulterte altså i den såkalla Fiskarstemna: «...ei ramme med tiltak av ymse slag som på eine sida gir god PR for fiskerinæringa og utøvarane og på den andre sida gir fiskarane kjensla av å bety noko i dagens samfunn», slik Nils O. Golten karakteriserte det. Han gav og uttrykk for at han rekna med at dette vart ei årleg hending.

Det er tradisjon i Hordaland Fiskarlag at formannen gir ei vurdering av året som er gått og kva fiskarane har fått ut av det på godt og vondt. Golten karakteriserte 1983 som eit godt år kvantumsmessig for ringnotflåten og han meinte at optimismen igjen var eit

faktum i denne delen av næringa. Loddestamma var på veg oppover og marknadsprisane for mjøl og olje viste gunstig utvikling til over årsskiftet 1983–84. Då vart det imidlertid endringar, fisket i Peru var godt og det, saman med ein rik soyahaust i Amerika, slo botnen ut av marknaden.

Resultata forskarane kunne leggja fram frå loddetokta sommaren og hausten 1983 var heller ikkje oppmuntrande, og framlegget om drastiske reduksjonar i uttaket kom som eit sjokk på fiskarane, ifølgje Golten.

Om striden mellom forskarar og fiskarar som oppsto etter dette sa han: «Fiskarane som på månadsvis har

drifta på loddefelta meinte at dei særleg vanskelege leiteforhold i Barentshavet i 1983 var den vesentlegaste grunnen til at forskarane ikkje fann dei mengdene 3-åringar som var venta.

Resultatet kjenner me. Sjølv om ein i år også kan fiska eit kvantum lodde ved Jan Mayen, er uttaket i 1984 samanlikna med 1983 redusert med omlag 25 %.

–Hald dykk til lovane

Flåtedelninga meiner Golten har verka positivt og er ein ting han gjerne vil byggja vidare på. Han meiner dette vil gi ei jamnare tilførsle av sild og makrell

Hordaland Fiskarlag hadde for første gong på mange år vitjing av formannen i Norges Fiskarlag Johan J. Toft på sitt årsmøte, noko dei sette stor pris på. Her ser vi Toft til høgre saman med formannen i Hordaland Fiskarlag Nils O. Golten (t.v.) og styremedlem Øystein Rabben.

ut over sommaren og hausten. –Men, understrekar han, –det er ein klar føresetnad at ein får bukt med dei ulovlegheitane som ein veit har gått føre seg når det gjeld både fiske og salg.

Golten understreka vidare det store ansvaret som kviler på alle partar på dette området.

At ringnotflåten i år kom med i fisket etter norsk vårgytande sild karakteriserer Golten som både gledeleg og – eit av dei verkelege lyspunkta... Men han meiner det er landssida som har dei største oppgåvene når det gjeld å få Norge attende på lista over store sildeeksportørar. Her må det produktutvikling til, velsmakande og freistande produkt er ein føresetnad for å nå nye brukargrupper. Men han understrekar at ein stor del av kvantumet må gå til oppmaling dersom vintersildfisket skal få noko omfang att.

–Sild til kystfiskarane óg!

Dei mindre snurpenotbruka i Hordaland er minst like misnøgde over å få avslag på sin søknad om ein liten sildekvote som ringnotflåten er nøgd med å få vere med i sildefisket att. Golten gjer det klart at ringnotflåten har sine historiske rettar, –men det har kystfiskarane i Hordaland og, seier han og strekar under at det kravet vil fylkeslaget stå på.

Industritrålflåten hadde litt under eit normalår i 1983. Det var lite tobis på dei nordlegaste felta, men dette vart kompensert av kolmule i renna. Denne delen av flåten har store drivstoffutgifter, og Golten trur at vi må rekne med ein del overføringar til den også i framtida dersom vi skal ha ein flåte som utnyttar desse verdifulle ressursane.

Makrellfisket kom seint igong i 1983 og vart nok skuffande for mange Hordalandsfiskarar. Prisen var bra i starten, men hadde ei fallande kurve og enda langt nede. Fiskarane fekk ned i 2,- pr. kg., medan dei som kjøpte makrell på torget måtte betale opp til 22,- kiloen.

Palefisket i Hordaland vart prega av stadige samanbrot i omsetninga, noko som førte både til reduserte inntekter og fiskestoppar gjennom året.

Staten må hjelpe banklineflåten

Krisa i banklineflåten grunnar seg på manglande avsetjingsmuligheter, sa

Golten. Han slo fast at eksportmarknadene har brote saman og eksportørane sit inne med store lager. At det heller ikkje er noka løysing i sikte, gjer at Golten reknar med at Staten må bidra til å finna ei løysing på problemet.

Golten uttrykte sympati med kvalfangarane og deira skjebne. «Forskarane rådde til sterkt reduserte kvotar, det er greit, men aller mest er det vel Green-Peace-folka som skal ha «æra» for at me no kan «skyta ei kvit pil» etter ein tradisjonell, og for mange distrikt viktig, levering.»

–Et meir fisk!

Prisen fiskaren oppnår for vara si var og eit tema Golten brukte tid på. Han sa at det har vore for stor skilnad mellom denne og det forbrukaren betalar i lang tid, men at situasjonen i dag berre forverrar seg. Hans konklusjon var at vi må gjera alt for å få opp fiskeforbruket innanlands: «...det er vår best betalende marknad og etter mi meining den sikraste og raskaste vegen til betre pris til fiskar». Golten uttrykte samstundes store voner til den kampanje Opplysningsutvalget for fisk no er inne i. «Eit steg i rett lei», sa han om den.

Stortingsmelding nr. 93 om norsk fiskeripolitikk har vore mykje omtala og debattert, som naturleg er. Også Nils O. Golten ofra tid på den. Om det punktet som seier av hovudavtala skal oppfattast meir som ei effektiviseringsavtale enn ei inntektsavtale sa han: «Fiskeflåten har fulgt med tida og effektivisert, både fangstmetodane og handsaminga av fisken ombord. Det er montert fryseri, sorteringsanlegg og rognseparatorar for å auka lønsemda i dei begrensa loddekvotane. Faktisk er det montert kompliserte fabrikklegg som fiskaren skal arbeida med utan opplæring.

Hordaland Fiskarlag har teke opp krav om opplæringstilskott på lik line med det ei nystarta bedrift i land ville ha fått. Og det må vere eit rimeleg krav,» meinte Golten.

Inga ulukke at Staten betalar

Til slutt i sitt innlegg nytta Golten høve til å kommentera den manglande enighet om fiskeritavtala mellom Staten og Fiskarlaga. Han meinte at tilhøva må leggast til rette for at vi kan halde talet på fiskarar der det er i dag, rundt 25.000. Han meiner dette kan gjerast

med ei fornuftig beskatning av ressursane, noko som og vil trygge arbeidsplassane og gjere fiskerinæringa til ei næring det kan vere interessant å satse på også for unge folk.

Så lenge Noreg må eksportera 90 % av den fisken vi tek opp av havet, vil det vere trong for overføringar frå Staten, meinte Golten. Og han heldt fram: «Eg ser det ikkje som noko stor ulukke om samfunnet må yta nokre 100-tals millionar til fiskerinæringa. Ringverknadane av verksemda til dei mellom 20 og 25.000 fiskarane i båten er så store og viktige for kysten og heile Noreg, at desse pengane er god investering i framtida».

Val

Styret:

Formann Nils O. Golten, (gj.v.)
Nestformann Eirik M. Eide, (gj.v.)
Styremedlem Reidar Skåtøy
Styremedlem Øystein Rabben, (gj.v.)

Varamenn:

For Nils O. Golten Knut W. Hamre
For Eirik M. Eide Peder Heggebø (gj.v.)
For Reidar Skåtøy Olaf Ásvang
For Øystein Rabben Kristian Mortensen (gj.v.)

Organisasjonsutvalet:

NHL Oddvar N. Husa
MHL Øystein Rabben (gj.v. i 1982)
SHL Eirik M. Eide (gj.v. i 1982)

Hamnenemnda:

NHL Svein H. Stormark
MHL Ingolf Møgster (gj.v. i 1982)
SHL Knut Veivåg (gj.v. i 1982)

Kontrollnemnda:

NHL Johannes Nakken (gj.v.)
MNL Heine Møgster (gj.v.)
SHL Gunnar K. Mæland

Nytt om navn

Søkere til stillingen som avdelingsdirektør ved avdeling for fiske og fangst i Fiskeridirektoratet:
Arthur Holm, Skjoldtun
Bjørn Skulstad, Rådal
Reidar Leinebø, Bergen
Torger Øritsland, Kleppstø
Kåre Johannessen, Oslo

To søkere ønsker ikke sitt navn offentliggjort.

Landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-22/4 1984 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt*

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	9-15/4	16-22/4	pr. 23/4 1983	pr. 22/4 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 1 – Finnmark¹</i>											
Torsk	382	247	4 274	5 338	66	4 432	634	199	—	6	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	3	3	484	368	16	349	1	3	—	—	—
Sei	74	92	433	381	—	371	0	9	—	—	—
Brosme	0	0	33	26	—	16	3	8	—	—	—
Lange	—	—	—	0	—	—	0	—	—	—	—
Blålange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	0	22	5	—	5	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	3	0	—	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	1	0	54	24	—	12	—	—	—	11	—
Uer	2	6	81	105	37	67	1	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	127	145	1 491	2 329	—	2 329	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	67	39	—	580	244	19	—	—	—	—	317
I alt	657	531	6 875	9 156	363	7 601	639	218	—	335	—
<i>Prissone 2 – Finnmark¹</i>											
Torsk	1 387	641	16 001	16 004	416	12 699	1 544	1 316	—	30	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	5	3	1 442	491	33	389	3	65	—	1	—
Sei	62	50	705	664	17	378	158	111	—	0	—
Brosme	3	1	131	71	3	19	9	39	—	—	—
Lange	0	0	4	2	—	0	1	1	—	—	—
Blålange	0	—	2	0	—	0	0	0	—	—	—
Lyr	—	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	4	3	3	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	0	1	1	—	1	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	7	11	2	9	—	—	—	—	—
Div. flyndrefilet	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	2	2	41	18	2	16	—	—	—	—	—
Uer	20	13	241	309	170	139	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	1	—	121	33	—	33	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	259	67	531	1 418	6	1 411	—	—	—	—	0
Annet og uspesifisert	274	129	—	3 604	1 157	133	1	0	21	2 093	198
I alt	2 012	906	19 231	22 628	1 809	15 227	1 718	1 531	21	2 124	198

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-22/4 1984 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt*

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	9-15/4	16-22/4	pr. 23/4 1983	pr. 22/4 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 3 – Troms²</i>											
Torsk	1 092	1 346	20 762	30 413	594	9 227	19 164	1 423	—	5	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	5	31	1 626	1 412	247	972	15	178	—	1	—
Sei	20	185	1 611	2 359	28	1 179	961	176	—	15	—
Brosme	22	42	758	624	10	9	302	303	—	0	—
Lange	0	1	31	35	0	1	33	1	—	—	—
Blålange	0	0	9	5	0	—	4	1	—	—	—
Lyr	0	0	—	0	0	—	0	0	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	1	14	12	12	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	10	42	25	1	24	—	—	—	—	—
Rødspette	—	0	2	6	5	1	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	0	0	—	—	—	—	0	—
Steinbit	0	4	63	23	5	18	—	—	—	0	—
Uer	9	46	344	498	170	323	0	—	—	4	—
Rognkjeks	—	4	—	13	—	0	—	—	—	13	—
Breiflabb	0	0	—	8	3	5	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	0	102	40	—	40	—	—	—	0	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	907	610	2 664	4 952	18	4 934	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	251	224	0	6 878	3 343	229	8	99	13	3 186	—
I alt	2 307	2 506	28 030	47 304	4 438	16 961	20 487	2 181	13	3 224	—
<i>Priss. 4/5/6 – Nordland³</i>											
Torsk	1 245	1 151	15 665	16 394	1 412	8 478	5 535	833	130	7	—
Skrei	1 686	567	49 722	43 696	357	14 806	18 268	10 201	64	—	—
Hyse	90	91	2 848	2 949	681	2 118	11	87	51	—	—
Sei	651	865	5 731	9 984	349	6 061	2 564	981	13	15	—
Brosme	119	118	464	876	6	137	40	659	35	—	—
Lange	21	28	135	216	1	41	166	7	1	—	—
Blålange	9	2	22	36	1	7	26	3	0	—	—
Lyr	2	10	32	51	41	6	2	0	2	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	2	3	29	24	23	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	2	0	12	17	1	16	0	—	—	—	—
Rødspette	0	0	28	31	29	2	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	0	0	0	0	—	—	—	—	0	—
Steinbit	2	4	64	28	10	18	—	—	—	—	—
Uer	108	177	563	1 196	673	515	3	—	4	1	—
Rognkjeks	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	1	19	18	11	7	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	1	0	—	—	—	—	—	0	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	7	3	—	0	—	—	—	3	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	9	22	307	288	246	37	—	—	—	5	—
Annet og uspesifisert	760	350	392	10 730	7 398	438	116	135	46	2 598	—
I alt⁶	4 707	3 388	76 040	86 538	11 236	32 687	26 732	12 906	347	2 629	—

landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-22/4 1984 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt*

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	9-15/4	16-22/4	pr. 23/4 1983	pr. 22/4 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 7/8 - Trøndelag⁴</i>											
Torsk	52	221	1 908	1 694	430	496	341	369	58	1	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	5	46	207	260	143	97	0	2	18	0	—
Sei	8	183	2 090	3 080	109	1 200	1 342	366	63	0	—
Brosme	2	51	187	365	12	11	26	288	27	1	—
Lange	1	23	123	110	3	0	93	10	5	—	—
Blålange	2	20	45	45	0	9	18	17	0	0	—
Lyr	8	38	51	111	69	16	3	0	24	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	2	3	6	7	7	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	6	7	7	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	2	1	1	0	—	—	0	0	—
Uer	3	13	81	89	81	8	0	—	0	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	1	4	4	3	1	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	0	7	1	1	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	59	1	0	1	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	6	40	48	40	8	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	33	420	752	931	66	428	1	6	0	429	—
I alt	116	1 024	5 570	6 755	971	2 276	1 824	1 058	194	432	—
<i>Prissone 9 - Nordmøre⁵</i>											
Torsk	86	32	957	589	284	82	170	35	17	—	—
Skrei	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Hyse	46	10	259	279	247	22	1	1	9	—	—
Sei	430	82	2 690	4 773	54	2 643	2 067	8	0	1	—
Brosme	210	354	892	1 290	2	—	395	892	0	—	—
Lange	29	102	396	337	3	—	305	30	—	—	—
Blålange	14	16	72	64	0	—	36	28	—	—	—
Lyr	7	9	74	106	96	1	0	—	8	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	4	3	2	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	3	4	—	4	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	3	6	6	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	2	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	1	0	4	5	4	1	—	—	—	—	—
Uer	6	4	31	53	32	21	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	0	4	7	5	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	4	2	—	—	—	—	—	2	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	62	130	405	372	11	234	—	2	—	126	—
I alt	894	739	5 800	7 890	747	3 010	2 973	996	35	128	—

¹ Prissone 1 og 2 omfatter Finnmark. (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Prissone 3, hele Troms fylke.

³ Prissone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodø byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriveri.

⁴ Prissone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

⁵ Prissone 9, Nordmøre.

⁶ Gjelder bare sone 6.

* Sløyd og hodekappet.

Fisk brakt i land i tiden 1/1–22/4 1984 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	9-15/4	16-22/4	pr. 23/4 1983	pr. 22/4 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>S/L Hordafisk</i>											
Torsk	8	5	52	74	72	—	1	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	3	5	16	31	31	—	—	—	—	—	—
Sei	79	25	1 709	429	192	226	11	—	—	—	—
Brosme	7	6	14	24	11	—	13	—	—	—	—
Lange	4	3	17	19	2	—	18	—	—	—	—
Blålange	0	0	3	1	1	—	0	—	—	—	—
Lyr	3	3	44	20	20	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	0	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	2	2	2	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	0	0	—	—	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	3	3	3	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	7	2	28	44	44	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	0	0	15	15	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	3	1	14	15	15	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	0	1	8	6	6	—	—	—	—	—	—
I alt pr. 15/4	116	54	1 913	686	416	226	44	—	—	—	—
<i>Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag</i>											
Torsk	1 300	270	8 085	5 970	790	500	4 680	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	100	100	1 060	865	525	340	—	—	—	—	—
Sei	500	70	16 220	12 100	2 900	1 280	7 790	130	—	—	—
Brosme	300	—	3 620	1 560	—	—	1 280	280	—	—	—
Lange	350	—	2 870	1 020	330	—	690	—	—	—	—
Blålange	—	—	210	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	50	50	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	200	870	450	450	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	—	10	50	10	40	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	15	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	950	1 745	—	1 595	150	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	50	—	885	120	120	—	—	—	—	—	—
I alt	2 600	640	34 795	23 930	5 175	3 755	14 590	410	—	—	—

Fisk brakt i land i tiden 1/1-22/4 1984 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til							
	9-15/4	16-22/4	pr. 23/4 1983	pr. 22/4 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
<i>Skagerrakfisk S/L</i>												
Torsk	25	9	504	402	266	124	11	—	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	2	2	65	109	70	39	0	—	—	—	—	
Sei	18	4	286	167	83	77	6	—	—	—	—	
Brosme	0	0	7	4	1	3	0	—	—	—	—	
Lange	6	3	99	62	15	40	7	—	—	—	—	
Blålange	0	0	2	2	0	1	0	—	—	—	—	
Lyr	8	4	181	140	116	24	0	—	—	—	—	
Hvitting	0	0	9	15	7	8	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	1	0	7	5	5	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rødspette	0	0	4	2	2	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	2	1	26	26	26	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	0	0	4	4	4	—	—	—	—	—	—	
Uer	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	1	1	21	16	16	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	1	0	59	38	38	—	—	—	—	—	—	
Skate/rokke	1	1	14	11	11	—	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—	
Sjokreps	0	0	4	2	2	—	—	—	—	—	—	
Reke	75	33	1 993	969	225	—	—	—	743	—	—	
Annet (inkl. fjordsild)	17	1	724	279	273	6	—	—	—	—	—	
I alt	158	59	4 012	2 253	1 163	322	25	—	743	—	—	
<i>Rogaland Fiskesalgslag S/L</i>												
Torsk	22	—	165	255	183	7	65	—	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	6	—	103	188	188	—	—	—	—	—	—	
Sei	241	—	2 274	1 143	1 006	127	10	—	—	—	—	
Brosme	1	—	22	18	3	—	15	—	—	—	—	
Lange	4	—	51	47	5	—	42	—	—	—	—	
Blålange	0	—	6	4	3	—	1	0	—	—	—	
Lyr	6	—	118	59	59	—	—	—	—	—	—	
Hvitting	1	—	9	20	20	—	—	—	—	—	—	
Lysing	2	—	27	19	19	—	—	—	—	—	—	
Kveite	0	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rødspette	0	—	3	3	3	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	0	—	1	2	2	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	0	—	1	2	2	—	—	—	—	—	—	
Uer	0	—	1	1	1	—	0	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	4	—	41	47	47	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	4	—	166	150	150	—	—	—	—	—	—	
Skate/rokke	1	—	10	15	15	—	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	5	0	0	—	—	—	—	—	—	
Hummer	0	—	2	0	0	—	—	—	—	—	—	
Sjokreps	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Reke	37	—	958	562	562	—	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert	2	—	32	23	23	—	—	—	—	—	—	
I alt	331	—	3 998	2 562	2 294	134	134	0	—	—	—	

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 6/5 1984

	I uken		I alt		Kvanta 1984 brukt til							
	23-29/4	30/4-6/5	Pr. 7/5	Pr. 6/5	Fersk		Frysing		Salting	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	1984	1984	1983	1984	Eksport	Innenl.	Konsum	Agr				
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Feitsildfiskernes salgslag												
<i>(Nord for Stad)</i>												
Feit- og småsild	—	—	156	396	0	34	—	—	50	—	—	311
Nordsjøisild	—	—	65	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling	—	—	204	40	—	—	—	—	0	40	—	—
Makrell	—	—	1 197	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vinterlodde	—	—	706 116	321 036	—	—	—	—	—	—	—	321 036
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	275	1 594	55	3 572	—	—	—	—	1	—	687	2 884
Tobis	6 428	—	—	6 428	—	—	—	—	—	—	—	6 428
Koimule	—	16 244	21 978	43 725	—	—	—	—	—	—	—	43 725
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	6 703	17 838	729 772	375 196	0	34	—	—	51	40	687	374 384
Noregs Sildesalgslag												
<i>(Sør for Stad)</i>												
Vintersild	—	—	1 555	16 605	85	975	13 787	—	—	—	—	1 758
Feit- og småsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nordsjøisild	—	—	1 319	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	258	31	—	—	—	—	12	16	2	—
Havbrisling	—	—	11 585	6 299	—	—	—	—	—	1 129	143	5 028
Vinterlodde	—	—	30 254	1 094	—	—	—	—	—	—	1 051	43
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	6 241	9 691	18 723	39 604	—	—	—	—	—	—	3 084	36 521
Tobis	—	245	1 306	285	—	—	—	—	—	—	—	285
Koimule	13 158	17 791	113 171	149 071	—	—	—	—	—	—	—	149 071
I alt	19 399	27 727	178 171	212 989	85	975	13 787	—	12	1 145	4 279	192 705
Norges Makrell S/L												
<i>(Sør for Stad)</i>												
Makrell	—	75	—	78	—	78	—	—	—	—	—	0
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	—	75	—	78	—	78	—	—	—	—	—	0
Samlede kvanta:												
Vintersild	—	—	1 555	16 605	85	975	13 787	—	—	—	—	1 758
Feit- og småsild	—	—	156	396	0	34	—	—	50	—	—	311
Nordsjøisild	—	—	1 385	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	258	31	—	—	—	—	12	16	2	—
Havbrisling	—	—	11 789	6 340	—	—	—	—	0	1 169	143	5 028
Makrell	—	75	1 197	78	—	78	—	—	—	—	—	0
Vinterlodde	—	—	736 370	322 130	—	—	—	—	—	—	1 051	321 079
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	6 516	11 285	18 778	43 176	—	—	—	—	1	—	3 771	39 405
Tobis	6 428	245	1 306	6 713	—	—	—	—	—	—	—	6 713
Koimule	13 158	34 035	135 149	192 795	—	—	—	—	—	—	—	192 795
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	26 101	45 640	907 943	588 263	85	1 087	13 787	—	64	1 185	4 966	567 089

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 0 tonn, og pr. 00/0 1984 0.000,0 tonn.

<i>Omregningsfaktor kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>		<i>Omregningsfaktor kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>
1 hl fersk sild	93	1 hectolitre fresh herring	93	1 hl fersk tobis	100	1 hectolitre fresh sandeel
1 hl fersk lodde	97	1 hectolitre fresh capelin	97	1 hl fersk koimule	92	1 hectolitre blue whiting
		1 hectolitre fresh polar		1 hl havbrisling		
1 hl fersk polartorsk	97	cod	97	(oppmaling)	95	1 hectolitre sprat for meal
		1 hectolitre fresh		1 skjeppe brisling		1 skjeppe sprat for
1 hl fersk øyepål	100	Norway pout	100	(konsum)	17	human consumption

OSTEIN RØTTINGEN

HAVF.

ST40

MILJØFÔR TIL YNGEL

**MED
NORSABEL**

**MED ST 40 FRA
STARTFÔRING TIL SMOLT,*
OPPNÅR DU:**

- Raskere tilvekst
- Bedre fôrutnyttelse
- Mindre problem med automatene
- Lavere fosforforurensning
- Lavere organisk forurensning
- Mer 1-årig smolt
- **BEDRE ØKONOMI**

BRUK OGSÅ ST 40 den første måneden etter utsetting i sjøen. Det gir smolten den beste starten.

TA KONTAKT MED

Felleskjøpet, Trondheim
Trondheim tlf. (07)91 60 00

Nordmøre & Romsdal Felleskjøp
Molde tlf. (072)53 455

Møre Felleskjøp
Ålesund tlf. (071)25 940

Vestlandske Felleskjøp, Bergen
Bergen tlf. (05)32 55 00

Felleskjøpet Rogaland, Agder
Stavanger tlf. (04)58 10 20

Felleskjøpet, Oslo
Oslo tlf. (02)33 19 70

Norsk Landbrukskjemifabrikk
Lørenskog tlf. (02)70 15 90

Trondheim tlf. (07)52 47 66